

Официален вестник

на Европейския съюз

L 44

Издание
на български език

Законодателство

Година 51
20 февруари 2008 г.

Съдържание

I *Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕО) № 143/2008 на Съвета от 12 февруари 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1798/2003 по отношение на въвеждането на административно сътрудничество и на обмен на информация за правилата, свързани с мястото на доставка на услуги, специалните режими и процедурата по възстановяване на данъка върху добавената стойност 1
- Регламент (ЕО) № 144/2008 на Комисията от 19 февруари 2008 година за определяне на фиксирани вносни стойности за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 7
- ★ Регламент (ЕО) № 145/2008 на Комисията от 19 февруари 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 796/2004 за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидена в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители 9

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива 2008/8/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на мястото на доставка на услуги 11
- ★ Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, но установени в друга държава-членка 23

II Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително

РЕШЕНИЯ

Комисия

2008/138/ЕО:

- ★ Решение на Комисията от 19 декември 2007 година за държавната помощ относно компенсациите, предоставени съгласно наредбата за животинските отпадъци (С 12/1999) (нотифицирано под номер С(2007) 6777)..... 29

2008/139/ЕО:

- ★ Решение на Комисията от 21 септември 2007 година относно държавната помощ за насърчаване на инвестиции за рационализация на лозарството в стръмни райони в Rheinland-Pfalz (нотифицирано под номер С(2007) 4462)..... 31

2008/140/ЕО:

- ★ Решение на Комисията от 21 декември 2007 година относно държавната помощ за насърчаване на инвестициите във фабрика за малц (Maltacarrión, SA) в Кастилия и Леон (С 48/2005) (нотифицирано под номер С(2007) 6897) 32

2008/141/ЕО:

- ★ Решение на Комисията от 25 септември 2007 година относно мерките С 47/2003 (предишен NN 49/2003), изпълнени от Испания в полза на Izar (нотифицирано под номер С(2007) 4298) ⁽¹⁾ 33

2008/142/ЕО:

- ★ Решение на Комисията от 25 септември 2007 година относно Случай на държавна помощ С 32/2006 (ex N 179/2006), приложена от Полша за Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA (нотифицирано под номер С(2007) 4310) ⁽¹⁾ 36

Поправки

- ★ Поправка на Съвместно действие 2008/124/ОВППС на Съвета от 4 февруари 2008 г. относно мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона в Косово, EULEX KOSOVO (ОВ L 42, 16.2.2008 г.) 39

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 143/2008 НА СЪВЕТА

от 12 февруари 2008 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 1798/2003 по отношение на въвеждането на административно сътрудничество и на обмен на информация за правилата, свързани с мястото на доставка на услуги, специалните режими и процедурата по възстановяване на данъка върху добавената стойност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 93 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

като има предвид, че:

(1) Измененията, внесени по отношение на мястото на доставка на услуги с Директива 2008/8/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на мястото на доставка на услуги ⁽³⁾, означават, че услугите за данъчнооблагаеми лица се предоставят основно там, където е установен получателът. Когато доставчикът и получателът на услугите са установени в различни държави-членки, механизмът за самоначисляване ще бъде по-често приложим от преди.

(2) За да се гарантира правилно прилагане на данъка върху добавената стойност (ДДС) върху услуги, за които се прилага механизмът за самоначисляване, данните, събрани от държавата-членка на доставчика, се съобщават на държавата-членка, в която е установен полу-

чателят. Регламент (ЕО) № 1798/2003 на Съвета от 7 октомври 2003 г. относно административното сътрудничество в областта на данъка върху добавената стойност ⁽⁴⁾ следва да предвижда такова съобщаване.

(3) Освен това Директива 2008/8/ЕО разширява приложното поле на специалния режим за електронни услуги, предоставяни на данъчнооблагаеми лица, установени в рамките на Общността.

(4) Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, но установени в друга държава-членка ⁽⁵⁾ опростява процедурата по възстановяване на ДДС в държавата-членка, в която съответното данъчнозадължено лице не е идентифицирано за целите на ДДС.

(5) Разширяването на приложното поле на специалния режим и измененията в процедурата по възстановяване за данъчнозадължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, означава, че за съответните държави-членки е необходимо да обменят значително повече информация. Необходимият обмен на информация следва да не налага прекомерни административни изисквания за съответната държава-членка. Ето защо този обмен на информация следва да се извършва по електронен път чрез съществуващите системи за обмен на информация.

(6) Регламент (ЕО) № 1798/2003 следва да бъде съответно изменен,

⁽¹⁾ Становище от 7 септември 2005 г.

⁽²⁾ Становище от 12 май 2005 г.

⁽³⁾ Вж. стр. 11 от настоящия брой на *Официален вестник*.

⁽⁴⁾ ОВ L 264, 15.10.2003 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Вж. стр. 23 от настоящия брой на *Официален вестник*.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

От 1 януари 2010 г. Регламент (ЕО) № 1798/2003 се изменя, както следва:

1. В член 1, параграф 1 четвъртата алинея се заменя със следното:

„За срока, предвиден в член 357 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (*), с настоящия регламент се определят и правилата и процедурите за обмен по електронен път на информация за данъка върху добавената стойност върху услуги, извършвани по електронен път, в съответствие със специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6 от посочената директива, а също и за всеки последващ обмен на информация и, доколкото се отнася за услуги, обхванати от този специален режим — за паричните преводи между компетентните органи на държавите-членки.

(*) ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2008/8/ЕО (ОВ L 44, 20.2.2008 г., стр. 11).“;

2. В член 2 точки 8—11 се заменят със следното:

„8. „вътреобщностна доставка на стоки“ означава всяка доставка на стоки, която трябва да бъде декларирана в извлечението за рекапитулация, предвидено в член 262 от Директива 2006/112/ЕО;

9. „вътреобщностна доставка на услуги“ означава всяка доставка на услуги, която трябва да бъде декларирана в извлечението за рекапитулация, предвидено в член 262 от Директива 2006/112/ЕО;

10. „вътреобщностно придобиване на стоки“ означава придобиване на правото за разпореждане като собственик на движими вещи съгласно член 20 от Директива 2006/112/ЕО;

11. „идентификационен номер по ДДС“ означава номерът, предвиден в членове 214, 215 и 216 от Директива 2006/112/ЕО;“;

3. В член 22, параграф 1 първата алинея се заменя със следното:

„1. Всяка държава-членка поддържа електронна база данни, в която съхранява и обработва информацията, която събира в съответствие с дял XI, глава 6 от Директива 2006/112/ЕО.“;

4. В член 23, първа алинея точка 2 се заменя със следното:

„2. общата стойност на всички вътреобщностни доставки на стоки и общата стойност на всички вътреобщностни доставки на услуги на лица, притежаващи идентификационен номер по ДДС, извършени от всички оператори, идентифицирани за целите на ДДС в държавата-членка, предоставяща информацията.“;

5. В член 24 първата алинея се заменя със следния текст:

„Въз основа на данните, съхранявани в съответствие с член 22, и единствено с цел да се предотврати нарушение на законодателството за ДДС, винаги, когато намира за необходимо с оглед на контрола върху вътреобщностните придобивания на стоки или вътреобщностните доставки на услуги, подлежащи на данъчно облагане на нейна територия, компетентният орган на държавата-членка получава пряко и без забавяне или има пряк достъп по електронен път до следната информация:

1. идентификационните номера по ДДС на лицата, които извършват доставките на стоки и услуги, посочени в член 23, първа алинея, точка 2;

2. общата стойност на доставките на стоки и услуги от всяко такова лице до всяко лице, притежаващо идентификационен номер по ДДС, както е посочено в член 23, първа алинея, точка 1.“

6. Член 27, параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Компетентните органи на всяка държава-членка гарантират, че на лицата, участващи във вътреобщностна доставка на стоки или на услуги, за срока, предвиден в член 357 от Директива 2006/112/ЕО, както и на неустановените данъчнозадължени лица, предоставящи услуги, извършвани по електронен път, и по-специално посочените в приложение II към посочената директива, е разрешено да получават потвърждение на валидността на идентификационния номер по ДДС на всяко посочено лице.

По време на срока, предвиден в член 357 от Директива 2006/112/ЕО, държавите-членки предоставят такава информация по електронен път в съответствие с процедурата, посочена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.“;

7. Заглавието на глава VI се заменя със следното:

„РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО СПЕЦИАЛНИТЕ РЕЖИМИ ПО ДЯЛ XII, ГЛАВА 6 ОТ ДИРЕКТИВА 2006/112/ЕО“;

8. Член 28 се заменя със следното:

„Член 28

По отношение на специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6 от Директива 2006/112/ЕО, се прилагат следните разпоредби. Определенията, съдържащи се в член 358 от посочената директива, се прилагат и за целите на настоящата глава.“;

9. Член 29, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Информацията, предоставяна от данъчнозадълженото лице, неустановено в Общността, на държавата-членка по идентификация при започване на дейностите му съгласно член 361 от Директива 2006/112/ЕО, се представя по електронен път. Техническите подробности, включително общото електронно съобщение, се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.“;

10. В член 30 първата алинея се заменя със следното:

„Справката-декларация с данните, определени в член 365 от Директива 2006/112/ЕО, трябва да се представи по електронен път. Техническите подробности, включително общото електронно съобщение, се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.“;

11. Член 31 се заменя със следното:

„Член 31

Разпоредбите на член 22 от настоящия регламент се прилагат и за информацията, събрана от държавата-членка по идентификация в съответствие с членове 360, 361, 364 и 365 от Директива 2006/112/ЕО.“;

12. Член 34 се заменя със следното:

„Член 34

Членове 28—33 от настоящия регламент се прилагат за срока, определен в член 357 от Директива 2006/112/ЕО.“;

13. Създава се следната глава VIa:

„ГЛАВА VIa

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ОБМЕНА И СЪХРАНЕНИЕТО НА ИНФОРМАЦИЯ В КОНТЕКСТА НА ПРОЦЕДУРАТА, ПРЕДВИДЕНА В ДИРЕКТИВА 2008/9/ЕО

Член 34a

1. Когато компетентният орган на държавата-членка по установяване получи заявление за възстановяване на данъка върху добавена стойност съгласно член 5 от Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, но установени в друга държава-членка (*), а член 18 от посочената директива не се прилага, до 15 календарни дни от получаването на заявлението той го изпраща по електронен път на компетентните органи на всяка съответна държава-членка по възстановяване с потвърждение, че заявителят по смисъла на член 2, точка 5 от Директива 2008/9/ЕО е данъчнозадължено лице за целите на данъка върху добавена стойност и че идентификационният или регистрационният номер, даден от това лице, е валиден за периода на възстановяване.

2. Компетентните органи на всяка държава-членка по възстановяване изпращат по електронен път до компетентните органи на другите държави-членки всяка информация, изисквана от тях съгласно член 9, параграф 2 от Директива 2008/9/ЕО. Техническите подробности, включително общото електронно съобщение, за предаване на тази информация се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.

3. Компетентните органи на всяка държава-членка по възстановяване уведомяват по електронен път компетентните органи на другите държави-членки, ако желаят да използват възможността за изискване от заявителя да представи описание на стопанската си дейност чрез хармонизирани кодове, както е посочено в член 11 от Директива 2008/9/ЕО.

Хармонизираните кодове, посочени в първата алинея, се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент, въз основа на класификацията NACE, утвърдена с Регламент (ЕИО) № 3037/90.

(*) ОВ L 44, 20.2.2008 г., стр. 23.“;

14. В член 39 първата алинея се заменя със следното:

„За срока, предвиден в член 357 от Директива 2006/112/ЕО, Комисията и държавите-членки гарантират изправността на съществуващите или новите системи за комуникация и обмен на информация, необходими за обезпечаване на обмена на информация, описан в членове 29 и 30 от настоящия регламент. Комисията носи отговорност за разработването на всяка обща съобщителна мрежа/общ системен интерфейс (CCN/CSI), необходими за осъществяване на обмена на такава информация между държавите-членки. Държавите-членки носят отговорност за всяко развитие на техните системи, необходимо за осъществяване на обмена на тази информация посредством CCN/CSI.“

Член 2

От 1 януари 2015 г. Регламент (ЕО) № 1798/2003 се изменя, както следва:

1. В член 1, параграф 1 четвъртата алинея се заменя със следното:

„Настоящият регламент определя също правила и процедури за обмена по електронен път на информация за ДДС върху услуги в съответствие със специалните режими, предвидени в дял XII, глава 6 от Директива 2006/112/ЕО, а също и за всеки последващ обмен на информация и, доколкото се отнася за услугите, обхванати от тези специални режими, за парични преводи между компетентните органи на държавите-членки.“

2. В член 2 единствената алинея се означава като параграф 1 и се добавя следният параграф:

„2. Определенията в членове 358, 358а и 369а от Директива 2006/112/ЕО се прилагат и за целите на настоящия регламент.“

3. В член 5 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Молбата, посочена в параграф 1, може да съдържа мотивирано искане за конкретно административно разследване. Ако държавата-членка прецени, че не е необходимо административно разследване, тя незабавно уведомява запитващия орган за причините.

Независимо от първата алинея и при спазване на член 40 от настоящия регламент извършването на разследване относно деклариранието от данъчнозадължено лице суми във връзка с доставката на телекомуникационни услуги, услуги по разпространение и услуги, извършвани по електронен път, облагаеми в държавата-членка, в която се намира запитващият орган, за които данъчнозадълженото лице прилага или избира да не прилага специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 3 от Директива 2006/112/ЕО, може да бъде отказано от запитания орган, само ако той вече е предоставил на запитващия орган информация за същото данъчнозадължено лице, получена в рамките на административно разследване, проведено преди по-малко от две години.

Въпреки това по отношение на посочените във втора алинея молби на запитващия орган, разгледани от запитания орган в съответствие с декларацията за най-добри практики относно връзката между настоящия параграф и член 40, параграф 1, която предстои да бъде приета съгласно посочената в член 44, параграф 2 процедура, държавата-членка, която откаже да проведе административно разследване въз основа на член 40, предоставя на запитващия орган датите и стойността на всички съответни доставки, извършени през последните две години от данъчнозадълженото лице в държавата-членка на запитващия орган.“

4. В член 17 се добавя следната алинея:

„За целите на първа алинея всяка държава-членка по установяване си сътрудничи с всяка държава-членка по потребление, за да даде възможност за извършване на проверка дали установените на нейна територия данъчнозадължени лица правилно декларират и плащат дължимия ДДС върху телекомуникационни услуги, услуги по разпространение и услуги, извършвани по електронен път, за които данъчнозадълженото лице прилага или избира да не прилага специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 3 от Директива 2006/112/ЕО. Държавата-членка по установяване информира държавата-членка по потребление за всякакви станали ѝ известни несъответствия.“

5. В член 18 втората алинея се заменя със следното:

„Всяка държава-членка решава дали да участва в обмена на определена категория информация и дали да направи това чрез автоматичен обмен или структуриран автоматичен обмен. Всяка държава-членка обаче участва в обмена на информация, с която тя разполага, относно телекомуникационните услуги, услугите по разпространение и услугите, извършвани по електронен път, за които данъчнозадълженото лице прилага или избира да не прилага специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 3 от Директива 2006/112/ЕО.“

6. Член 27, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Компетентните органи на всяка държава-членка гарантират, че на лицата, участващи във вътреобщностна доставка на стоки или на услуги, както и на неустановените данъчнозадължени лица, доставящи телекомуникационни услуги, услуги по разпространение и услуги, извършвани по електронен път, и по-специално посочените в приложение II към Директива 2006/112/ЕО, е разрешено да получават потвърждение на валидността на идентификационния номер по ДДС на всяко конкретно лице.

Държавите-членки предоставят такова потвърждение по електронен път в съответствие с процедурата, посочена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.“;

7. Заглавието на глава VI се заменя със следното:

„РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО СПЕЦИАЛНИТЕ РЕЖИМИ ПО ДЯЛ XII, ГЛАВА 6 ОТ ДИРЕКТИВА 2006/112/ЕО“;

8. Член 28 се заменя със следното:

„Член 28

По отношение на специалните режими, предвидени в дял XII, глава 6 от Директива 2006/112/ЕО, се прилагат следните разпоредби.“;

9. Член 29 се заменя със следното:

„Член 29

1. Информацията, предоставяна от данъчнозадълженото лице, неустановено в Общността, на държавата-членка по идентификация, когато започнат дейностите му съгласно член 361 от Директива 2006/112/ЕО, се представя по електронен път. Техническите подробности, включително общото електронно съобщение, се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.

2. Държавата-членка по идентификация изпраща по електронен път информацията, посочена в параграф 1, на компетентните органи на другите държави-членки в срок от 10 дни от края на месеца, през който информацията е била получена от данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността. Подобни данни за идентификацията на данъчнозадълженото лице, прилагашо специален режим съгласно член 369б от Директива 2006/112/ЕО, се изпращат в срок от десет дни от края на месеца, през който данъчнозадълженото лице е декларирано започването

на своите облагаеми дейности по този режим. По същия начин компетентните органи на другите държави-членки следва да бъдат информирани за определения идентификационен номер.

Техническите подробности, включително общото електронно съобщение, за предаване на тази информация се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.

3. Държавата-членка по идентификация без забавяне информира по електронен път компетентните органи на другите държави-членки, ако данъчнозадължено лице, неустановено в Общността, или данъчнозадължено лице, неустановено в държавата-членка по потребление, бъде изключено от специалния режим.“;

10. В член 30 първата и втората алинея се заменят със следното:

„Справката-декларация с данните, определени в членове 365 и 369ж от Директива 2006/112/ЕО, трябва да бъде представена по електронен път. Техническите подробности, включително общото електронно съобщение, се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.

Държавата-членка по регистрация изпраща по електронен път информацията на компетентния орган на съответната държава-членка по потребление не по-късно от 10 дни след края на месеца, през който е получена справката-декларация. Информацията, предвидена в член 369ж, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО, се предава и на компетентния орган на съответната държава-членка по установяване. Държавите-членки, които изискват данъчната декларация да се изготви в национална валута, различна от евро, превръщат сумите в евро по курса, валиден за последния ден от отчетния период. Превръщането се извършва по курса на Европейската централна банка за същия ден или ако няма публикуван за този ден — по курса за следващия ден. Техническите подробности за предаване на тази информация се определят съгласно процедурата, предвидена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.“;

11. Член 31 се заменя със следното:

„Член 31

Разпоредбите на член 22 от настоящия регламент се прилагат и за информацията, събрана от държавата-членка по идентификация в съответствие с членове 360, 361, 364, 365, 369в, 369е и 369ж от Директива 2006/112/ЕО.“;

12. В член 32 се добавя следната алинея:

„По отношение на плащания, които трябва да бъдат преведени на държавата-членка по потребление в съответствие със специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 3 от Директива 2006/112/ЕО, държавата-членка по идентификация има право да задържи следната част от сумите, посочени в първа и втора алинея:

а) от 1 януари 2015 г. до 31 декември 2016 г. — 30 %;

б) от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2018 г. — 15 %;

в) от 1 януари 2019 г. — 0 %.“;

13. Член 34 се заличава;

14. В член 39 първата алинея се заменя със следното:

„Комисията и държавите-членки следят за нормалната работа на съществуващите или новите системи за комуникация и обмен на информация, необходими за осъществяване на обмена на информация, описан в членове 29 и 30. Комисията ще носи отговорност за разработването на всяка обща съобщителна мрежа/общ системен интерфейс (CCN/CSI), необходими за осъществяване на обмен на такава информация между държавите-членки. Държавите-членки ще носят отговорност за всяко развитие на техните системи, което може да бъде необходимо, за да позволи обмена на тази информация посредством CCN/CSI.“

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Членове 1 и 2 се прилагат от следните дати:

а) член 1 — от 1 януари 2010 г.;

б) член 2 — от 1 януари 2015 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 12 февруари 2008 година.

За Съвета
Председател
А. ВАЈУК

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 144/2008 НА КОМИСИЯТА**от 19 февруари 2008 година****за определяне на фиксирани вносни стойности за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. относно правилата за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците ⁽¹⁾, и по-специално член 138, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг от многостранните търговски преговори Регламент (ЕО) № 1580/2007 посочва критерии за определяне от Комисията на фиксирани стойности при внос от трети страни на продуктите и периодите, посочени в приложението към него.

(2) В изпълнение на горепосочените критерии фиксирани вносни стойности следва да се определят на нивата, посочени в приложението към настоящия регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Фиксираните вносни стойности, посочени в член 138 от Регламент (ЕО) № 1580/2007, се определят, както е посочено в таблицата в приложението.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 20 февруари 2008 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 19 февруари 2008 година.

За Комисията

Jean-Luc DEMARTY

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

към регламент на Комисията от 19 февруари 2008 година за определяне на фиксирани вносни стойности за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Кодове на трети страни ⁽¹⁾	Фиксирана вносна стойност
0702 00 00	IL	53,3
	JO	74,3
	MA	43,5
	TN	115,9
	TR	93,6
	ZZ	76,1
0707 00 05	JO	190,5
	MA	143,8
	TR	181,9
	ZZ	172,1
0709 90 70	MA	52,4
	TR	140,5
	ZA	71,0
	ZZ	88,0
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	50,0
	IL	51,5
	MA	57,0
	TN	47,7
	TR	78,8
	ZZ	57,0
0805 20 10	IL	110,6
	MA	117,3
	ZZ	114,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	42,0
	EG	82,3
	IL	80,1
	JM	114,0
	MA	128,9
	PK	65,4
	TR	81,4
	ZZ	84,9
	ZZ	84,9
0805 50 10	EG	84,7
	IL	96,9
	MA	114,0
	TR	113,2
	ZZ	102,2
0808 10 80	AR	96,3
	CA	88,1
	CN	89,7
	MK	39,9
	US	109,1
	ZZ	84,6
0808 20 50	AR	91,7
	CN	92,4
	US	122,0
	ZA	92,3
	ZZ	99,6

⁽¹⁾ Номенклатура на страните, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „друг произход“.

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 145/2008 НА КОМИСИЯТА

от 19 февруари 2008 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 796/2004 за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидена в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 г. относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001⁽¹⁾, и по-специално член 52, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията⁽²⁾ определя правилата за прилагане на Регламент (ЕО) № 1782/2003, касаещи, *inter alia*, условията за проверка на съдържанието на тетрахидроканабинол при отглеждането на коноп.
- (2) В съответствие с член 33, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 796/2004 държавите-членки са уведомили Комисията за резултатите от тестовете за констатиране на нивата на тетрахидроканабинол в сортовете коноп, засети през 2007 г. Тези резултати следва да се вземат предвид при съставяне на списъка със сортовете коноп, допустим за преки плащания през следващите пазарни години, както

и на списъка със сортове, разрешени временно за пазарната 2008/2009 година.

- (3) Вследствие на заявление, подадено от страна на Румъния в съответствие с член 33, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 796/2004, два нови сорта коноп трябва да бъдат добавени към сортовете коноп, допустим за преки плащания.
- (4) Регламент (ЕО) № 796/2004 следва да бъде съответно изменен.
- (5) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет по преките плащания,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложение II към Регламент (ЕО) № 796/2004 се заменя с текста в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на седмия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Той се прилага за пазарната 2008/2009 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 19 февруари 2008 година.

За Комисията

Mariann FISCHER BOEL

Член на Комисията

⁽¹⁾ ОВ L 270, 21.10.2003 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1276/2007 на Комисията (ОВ L 284, 30.10.2007 г., стр. 11).

⁽²⁾ ОВ L 141, 30.4.2004 г., стр. 18. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1550/2007 (ОВ L 337, 21.12.2007 г., стр. 79).

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ II

СОРТОВЕ КОНОП, ДОПУСТИМИ ЗА ПРЕКИ ПЛАЩАНИЯ

а) **Сортове коноп**

Beniko
Carmagnola
Chamaeleon
CS
Delta-Llosa
Delta 405
Denise
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Felina 32
Felina 34 — Féline 34
Ferimon — Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Kompolti
Red Petiole
Santhica 23
Santhica 27
Silesia
Uso-31

б) **Сортове коноп, разрешени през пазарната 2008/2009 година**

Bialobrzzeskie
Cannakomp
Diana ⁽¹⁾
Fasamo
Kompolti hibrid TC
Lipko
Lovrin 110
Silvana
UNIKO-B
Zenit ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Само в Румъния, разрешен с Решение 2007/69/ЕО на Комисията (ОВ L 32, 6.2.2007 г., стр. 167).“

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2008/8/ЕО НА СЪВЕТА

от 12 февруари 2008 година

за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на мястото на доставка на услуги

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 93 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

като има предвид, че:

- (1) Реализацията на вътрешния пазар, глобализацията, дерегулацията и промените в технологията заедно водят до значителни промени в обема и модела на търговията с услуги. Увеличават се възможностите редица услуги да бъдат предоставяни от разстояние. Поради това през годините са предприемани отделни стъпки в тази област и голям брой определени услуги всъщност понастоящем се облагат въз основа на принципа на местоназначение.
- (2) Правилното функциониране на вътрешния пазар изисква изменение на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽³⁾ по отношение на мястото на доставка на услуги, в съответствие със стратегията на Комисията за модернизация и опростяване на функционирането на общата система на ДДС.
- (3) За всички доставки на услуги мястото на данъчно облагане следва по принцип да е мястото, където се извършва фактическото потребление. Ако общото правило за мястото на доставка на услуги трябва да се промени по този начин, все пак биха били необходими някои изключения от това общо правило, както по административни, така и по политически причини.

(4) За доставката на услуги за данъчнозадължени лица общото правило относно мястото на доставка на услуги следва да се основава на мястото, където е установен получателът, а не на мястото, където е установен доставчикът. За целите на правилата за определяне на мястото на доставка на услуги и за намаляването на тежестите върху стопанската дейност, данъчнозадължените лица, които имат и необлагаеми дейности, следва да се третираат като данъчнозадължени за всички предоставени им услуги. По подобен начин данъчно незадължените юридически лица, които са идентифицирани за целите на ДДС, следва да се разглеждат като данъчнозадължени лица. В съответствие с обичайните правила, тези разпоредби не следва да обхващат доставката на услуги, получени от данъчнозадължено лице за негово лично ползване или за ползване от негови служители.

(5) При доставка на услуги на данъчно незадължени лица общото правило следва да продължава да бъде, че мястото на доставка на услугите е мястото, където доставчикът е установил своята стопанска дейност.

(6) В някои обстоятелства общите правила относно мястото на доставка на услуги не са приложими както за данъчнозадължени, така и за данъчно незадължени лица и вместо тях следва да се прилагат специални изключения. Тези изключения следва в голяма степен да се основават на съществуващи критерии и да отразяват принципа за данъчно облагане на мястото на потребление, без да се налагат прекомерни административни тежести върху определени търговци.

(7) Когато данъчнозадължено лице получи услуги от лице, което не е установено в същата държава-членка, в някои случаи следва да е задължителен механизмът за самоначисляване, което означава, че данъчнозадълженото лице следва да направи самостоятелна оценка на съответната сума за ДДС върху придобитата услуга.

(8) За да бъдат уредени по-просто задълженията на предприятия, осъществяващи дейност в държави-членки, в които не са установени, следва да бъде създадена схема, която да им позволи да имат единствена точка на електронен контакт за идентифициране и деклариране на ДДС. До установяването на такава схема следва да се ползва схемата, въведена за улесняване на спазването на фискалните задължения от данъчнозадължени лица, които не са установени в Общността.

⁽¹⁾ ОВ С 104 Е, 30.4.2004 г., стр. 143 и становище от 16 май 2006 г. (все още не публикувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ С 117, 30.4.2004 г., стр. 15 и ОВ С 195, 18.8.2006 г., стр. 54.

⁽³⁾ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2007/75/ЕО (ОВ L 346, 29.12.2007 г., стр. 13).

- (9) За да се подпомогне правилното прилагане на настоящата директива, всяко данъчнозадължено лице, идентифицирано за целите на ДДС, следва да представи извлечение за рекапитулация на данъчнозадължените лица и данъчно незадължените юридически лица, идентифицирани за целите на ДДС, на които е предоставил облагаеми услуги, за които е приложим механизмът на самоначисляване.
- (10) Някои от промените по отношение на мястото на доставка биха могли да окажат значително въздействие на бюджета на държавите-членки. За да се осигури гладък преход, тези промени следва да бъдат въведени постепенно.
- (11) В съответствие с точка 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество ⁽¹⁾ държавите членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Общността свои собствени таблици, илюстриращи, доколкото е възможно, съответствие между настоящата директива и мерките за транспониране и да ги направят обществено достояние.
- (12) Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

От 1 януари 2009 г. Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 56 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Параграф 1, букви й) и к) и параграф 2 се прилагат до 31 декември 2009 г.“

2. В член 57 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Параграф 1 се прилага до 31 декември 2009 г.“

3. В член 59 параграф 2 се заменя със следното:

„2. До 31 декември 2009 г. държавите-членки прилагат член 58, буква б) към услугите по разпространение на радио и телевизия, посочени в член 56, параграф 1, буква й), предоставени на данъчно незадължени лица, установени в държава-членка или които имат постоянен адрес или обичайно местоживее в държава-членка, от данъчнозадължено лице, установило стопанската си дейност извън

Общността или което има там постоянен обект, от който се предоставят услугите, или което, в отсъствието на такова място на стопанска дейност или постоянен обект, има постоянен адрес или обичайно местоживее извън Общността.“

4. Член 357 се заменя със следното:

„Член 357

Настоящата глава се прилага до 31 декември 2014 г.“

Член 2

От 1 януари 2010 г. Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

1. В дял V глава 3 се заменя със следното:

„ГЛАВА 3

Място на доставка на услуги

Раздел 1

Определения

Член 43

За целите на прилагането на правилата относно мястото на доставка на услуги:

- данъчнозадължено лице, което извършва и дейности или сделки, които не се считат за облагаеми доставки на стоки или услуги в съответствие с член 2, параграф 1, се разглежда като данъчнозадължено лице по отношение на всички предоставени му услуги;
- данъчно незадължено юридическо лице, идентифицирано за целите на ДДС, се разглежда като данъчнозадължено лице.

Раздел 2

Общи правила

Член 44

Мястото на доставка на услуги на данъчнозадължено лице, действащо като такова, е мястото, където това лице е установило стопанската си дейност. Ако обаче тези услуги се предоставят на постоянен обект на данъчнозадълженото лице, който се намира на място различно от мястото, където е установило стопанската си дейност, мястото на доставка на тези услуги е мястото, където се намира този постоянен обект. При отсъствие на такова място на установяване или на постоянен обект мястото на доставка на услугите е мястото на постоянния адрес или обичайното местоживее на данъчнозадълженото лице, което получава такива услуги.

⁽¹⁾ ОВ С 321, 31.12.2003 г. стр. 1.

Член 45

Мястото на доставка на услуги на данъчно незадължено лице е мястото, където доставчикът е установил стопанската си дейност. Ако обаче тези услуги се предоставят от постоянен обект на доставчика, който се намира на място, различно от мястото, където е установил стопанската си дейност, мястото на доставка на тези услуги е мястото, където се намира този постоянен обект. При отсъствие на такова място на установяване или на постоянен обект мястото на доставка на услугите е мястото на постоянния адрес или обичайното местоживее на доставчика.

Раздел 3**Специални разпоредби****Подраздел 1****Доставка на услуги от посредници****Член 46**

Мястото на доставка на услуги, предоставени на данъчнозадължено лице от посредник, действащ от името и за сметка на друго лице, е мястото, където се осъществява основната сделка в съответствие с настоящата директива.

Подраздел 2**Доставка на услуги, свързани с недвижими имоти****Член 47**

Мястото на доставка на услуги, свързани с недвижими имоти, включително услугите на експерти и агенти за недвижими имоти, осигуряването на настаняване в хотелиерския сектор или в секторите с подобна функция, като този на ваканционни лагери или на обекти, развити за ползване като къмпинг, предоставянето на права за ползване на недвижими имоти и услуги за подготвянето и координирането на строителни работи като например услугите на архитекти и на предприятия, предоставящи надзор на обекта, е мястото, където се намира недвижимият имот.

Подраздел 3**Доставка на транспортни услуги****Член 48**

Мястото на доставка на услуги по пътнически транспорт е мястото, където се осъществява транспортът, пропорционално на реализирания пробег.

Член 49

Мястото на доставка на услуги по транспорт на стоки, различен от транспорта на стоки в рамките на Общността, на данъчно необлагаеми лица, е мястото, където се осъществява транспортът, пропорционално на реализирания пробег.

Член 50

За място на доставка на услугите по транспорт на стоки в рамките на Общността на данъчно незадължени лица се счита мястото на тръгане.

Член 51

„Транспорт на стоки в рамките на Общността“ означава всеки превоз на стоки, чието място на тръгане и място на пристигане са разположени на територията на две различни държави-членки.

„Място на тръгане“ означава мястото, където фактически започва транспортът на стоките, независимо от реализирания пробег за достигане до мястото, където са разположени стоките, а „място на пристигане“ означава мястото, където транспортът на стоките приключва фактически.

Член 52

Не е необходимо държавите-членки да прилагат ДДС за тази част на транспорт на стоки в рамките на Общността, предоставен на данъчно незадължени лица, която се извършва по води, които не представляват част от територията на Общността.

Подраздел 4**Доставка на културни, художествени, спортни, научни, образователни, развлекателни и други подобни услуги, спомагателни услуги при транспорт и оценки на и работа върху движимо имущество****Член 53**

Мястото на доставка на услуги и спомагателни услуги, свързани с културни, художествени, спортни, научни, образователни, развлекателни или подобни дейности, като например панаири и изложби, включително доставката на услуги на организаторите на такива дейности, е мястото, където тези дейности се извършват физически.

Член 54

Мястото на доставка на следните услуги на данъчно незадължени лица е мястото, където услугите се извършват физически:

- а) спомагателни транспортни дейности, например товарене, разтоварване, обработка на стоките и подобни дейности;
- б) оценки на и работа върху движими вещи.

Подраздел 5**Доставка на ресторантьорски и кетъринг услуги****Член 55**

Мястото на доставка на ресторантьорски и кетъринг услуги, различни от тези, които физически се извършват на борда на кораби, въздухоплавателни средства или влакове по време на тази част от дейността по пътнически транспорт, която се извършва в рамките на Общността, е мястото, където услугите се извършват физически.

Подраздел 6**Наем на превозни средства****Член 56**

1. Мястото на отдаване под краткосрочен наем на превозни средства е мястото, където превозните средства фактически се предоставят на разположение на потребителя.

2. За целите на параграф 1 „краткосрочен“ означава постоянното държане или ползване на превозните средства в продължение на не повече от тридесет дни, а по отношение на плавателни съдове — не повече от деветдесет дни.

Подраздел 7**Доставка на ресторантьорски и кетъринг услуги за потребление на борда на плавателни, въздухоплавателни средства или влакове****Член 57**

1. Мястото на доставка на ресторантьорски и кетъринг услуги, които физически се извършват на борда на плавателни, въздухоплавателни средства или влакове по време на тази част от операцията по пътнически транспорт, която се извършва в рамките на Общността, е мястото на тръгане на операцията по пътнически транспорт.

2. По смисъла на параграф 1 „частта от операцията по пътнически транспорт, която се извършва в рамките на Общността“ означава частта, която е извършена без спиране извън Общността, между точката на тръгане и точката на пристигане при пътническия транспорт.

„Място на тръгане при пътнически транспорт“ означава първата определена по разписание точка за качване на пътници в рамките на Общността, в случаите, в които е приложимо — след спиране извън Общността.

„Място на пристигане при пътнически транспорт“ означава последната определена по разписание точка за слизане на пътници в Общността, които са се качили в Общността, в

случаите, в които е приложимо — преди спиране извън Общността.

В случай на пътуване с отиване и връщане отсечката на връщане се счита за отделна транспортна операция.

Подраздел 8**Доставка на електронни услуги на данъчно незадължени лица****Член 58**

Мястото на доставка на услуги, извършвани по електронен път, и по-специално на посочените в приложение II, предоставени на данъчно незадължени лица, които са установени в държава-членка или имат постоянен адрес или обичайно местоживее в държава-членка, от данъчнозадължено лице, което е установило стопанската си дейност извън Общността или има там постоянен обект, от който се предоставят услугите, или което, при отсъствие на такова място на стопанска дейност или постоянен обект, има постоянен адрес или обичайно местоживее извън Общността, е мястото, където е установено данъчно незадълженото лице, или където то има постоянен адрес или обичайно местоживее.

Когато доставчикът на определена услуга и клиентът поддържат връзка по електронна поща, това само по себе си не означава, че предоставената услуга представлява услуга, извършвана по електронен път.

Подраздел 9**Доставка на услуги на данъчно незадължени лица извън Общността****Член 59**

Мястото на доставка на следните услуги на данъчно незадължено лице, което е установено или има постоянен адрес или обичайно местоживее извън Общността, е мястото, където това лице е установено, има постоянен адрес или обичайно местоживее:

- а) предоставяне или прехвърляне на права върху авторско право, патенти, лицензии, търговски марки и други подобни права;
- б) рекламни услуги;
- в) услуги, извършвани от консултанти, инженери, консултантски бюра, юристи, счетоводители и други подобни услуги, както и обработка на данни и предоставянето на информация;
- г) задълженията за въздържане от провеждането или упражняването, изцяло или частично, на стопанска дейност или на право, посочено в настоящия член;

- д) банкови, финансови и застрахователни сделки, включително презастраховане, с изключение на отдаването под наем на сейфове;
- е) осигуряване на персонал;
- ж) отдаване под наем на движими вещи, с изключение на всички видове превозни средства;
- з) услуги по предоставяне на достъп, транспорт или пренос по разпределителни системи на природен газ или на електрическа енергия и предоставяне на други пряко свързани с тях услуги;
- и) далекосъобщителни услуги;
- й) услуги по разпространение на радио и телевизия;
- к) услуги, извършвани по електронен път, по-специално посочените в приложение II.

Когато доставчикът на определена услуга и клиентът поддържат връзка по електронна поща, това само по себе си не означава, че предоставената услуга представлява услуга, извършвана по електронен път.

Подраздел 10

Предотвратяване на двойно данъчно облагане или необлагане

Член 59а

За да се предотврати двойното данъчно облагане, необлагането или нарушаването на конкуренцията, държавите-членки могат, по отношение на услугите, чието място на доставка е уредено в членове 44, 45, 56 и 59:

- а) да разглеждат мястото на доставка на отделна или всички такива услуги, ако е разположено на тяхна територия, като разположено извън Общността, ако фактическото ползване и потребление на услугите се извършва извън Общността;
- б) да разглеждат мястото на доставка на отделна или всички такива услуги, ако е разположено извън Общността, като разположено на тяхна територия, ако фактическото ползване и потребление на услугите се извършва на тяхна територия.

Независимо от това настоящата разпоредба не се прилага по отношение на услугите, извършвани по електронен път, когато те се предоставят на данъчно необлагаеми лица, които не са установени в рамките на Общността.

Член 59б

Държавите-членки прилагат член 59а, буква б) към посочените в член 59, първи параграф, буква й) услуги по разпространение на радио и телевизия, предоставени на данъчно незадължени лица, които са установени в държава-членка или имат постоянен адрес или обичайно местоживее в държава-членка, от данъчнозадължено лице, което е установило стопанската си дейност извън Общността или има там постоянен обект, от който се предоставят услугите, или което, при отсъствие на такова място на стопанска дейност или постоянен обект, има постоянен адрес или обичайно местоживее извън Общността.“

2. В член 98, параграф 2, втора алинея се заменя със следното:

„Намалените ставки не се прилагат към услуги, извършвани по електронен път.“

3. Началното изречение на член 170 се заменя със следното:

„Всички данъчнозадължени лица, които по смисъла на член 1 от Директива 86/560/ЕИО (*), член 2, точка 1 и на член 3 от Директива 2008/9/ЕО (**) и член 171 от настоящата директива, не са установени в държавата-членка, в която купуват стоки и услуги или внасят стоки, подлежащи на облагане с ДДС, имат право да получат възстановяване на този ДДС, доколкото стоките и услугите са използвани за следните цели:

(*) Тринадесета директива 86/560/ЕИО на Съвета от 17 ноември 1986 г. относно уеднаквяване на законодателствата на държавите-членки в областта на данъка върху оборота — правила за възстановяване на данъка върху добавената стойност на данъчни субекти, които не са установени на територията на Общността (ОВ L 326, 21.11.1986 г., стр. 40).

(**) Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. за установяване на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавена стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, но установени в друга държава-членка (ОВ L 44, 20.2.2008 г., стр 23).“

4. Член 171 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. ДДС се възстановява на данъчнозадължени лица, които не са установени в държавата-членка, в която купуват стоки и услуги или внасят стоки, подлежащи на облагане с ДДС, но са установени в друга държава-членка, в съответствие с подробните правила, определени в Директива 2008/9/ЕО“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Директива 86/560/ЕИО не се прилага за:

- а) суми на ДДС, които са неправилно фактурирани според законодателството на държавата-членка по възстановяване;
- б) фактурирани суми на ДДС по отношение на доставки на стоки, чиято доставка е или може да бъде освободена съгласно член 138 или член 146, параграф 1, буква б).“

5. Създава се следният член 171а:

„Член 171а

Вместо да разрешат възстановяване на ДДС съгласно Директиви 86/560/ЕИО или 2008/9/ЕО върху онези доставки на стоки или услуги на данъчнозадължено лице, по отношение на които данъчнозадълженото лице дължи плащане на данъка съгласно членове 194—197 или член 199, държавите-членки могат да разрешат приспадане на този данък съгласно процедурата, установена в член 168. Съществуващите ограничения съгласно член 2, параграф 2 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО могат да бъдат запазени.

За тази цел държавите-членки могат да изключат данъчнозадълженото лице, което дължи плащане на данъка, от процедурата по възстановяване съгласно Директиви 86/560/ЕИО или 2008/9/ЕО.“

6. В дял XI, глава 1, раздел 1 се създава следният член 192а:

„Член 192а

По смисъла на настоящия раздел данъчнозадължено лице, което няма постоянен обект на територията на държавата-членка, където е дължим данъкът, се счита за данъчнозадължено лице, което не е установено в рамките на държавата-членка, когато са изпълнени следните условия:

- а) извършва облагаема доставка на стоки или услуги на територията на тази държава-членка;
- б) обект, който доставчикът има на територията на тази държава-членка, не взема участие в тази доставка.“

7. Член 196 се заменя със следното:

„Член 196

ДДС се дължи от всяко данъчнозадължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, идентифицирано

за целите на ДДС, на което се предоставят услуги, посочени в член 44, ако услугите се предоставят от данъчнозадължено лице, неустановено на територията на държавата-членка.“

8. В член 214 се добавят следните букви:

- „г) всяко данъчнозадължено лице, което на съответната им територия получава услуги, за които е задължено да внесе ДДС съгласно член 196;
- д) всяко данъчнозадължено лице, установено на съответната им територия, което предоставя услуги на територията на друга държава-членка, за които ДДС се дължи единствено от получателя съгласно член 196.“

9. Член 262 се заменя със следното:

„Член 262

Всяко данъчнозадължено лице, идентифицирано за целите на ДДС, представя извлечение за рекапитулация на следното:

- а) придобилите стоки лица, идентифицирани за целите на ДДС, на които е доставило стоки в съответствие с условията, определени в член 138, параграф 1 и параграф 2, буква в);
- б) лицата, идентифицирани за целите на ДДС, на които е доставило стоки, които са му били доставени посредством вътреобщиности придобивания, посочени в член 42;
- в) данъчнозадължените лица и данъчно незадължените юридически лица, идентифицирани за целите на ДДС, на които е предоставило услуги, различни от услугите, които са освободени от ДДС в държавата-членка, където сделката е облагаема, и за които получателят е дължил плащане на данъка съгласно член 196.“

10. В член 264 параграф 1 се изменя, както следва:

а) букви а) и б) се заменят със следното:

„а) идентификационният номер по ДДС на данъчнозадълженото лице в държавата-членка, в която трябва да се представи извлечението за рекапитулация, под който е извършил доставката на стоки в съответствие с условията, определени в член 138, параграф 1, и под който е осъществил облагаемите доставки на услуги в съответствие с условията, определени в член 44;

б) идентификационния номер по ДДС на лицето, придобиващо стоките или получаващо услугите в държава-членка, различна от тази, в която трябва да бъде представено извлечението за рекапитулация, и под който са му били доставени стоките;“

б) буква г) се заменя със следното:

„г) за всяко лице, което е придобило стоки или е получило услуги, общата стойност на доставките на стоки и общата стойност на доставките на услуги, извършени от данъчнозадълженото лице“.

11. Член 358 се изменя, както следва:

а) точка 2 се заменя със следното:

„2. „електронни услуги“ и „услуги, извършвани по електронен път“ означава услугите, посочени в член 59, първи параграф, буква к)“;

б) точка 4 се заменя със следното:

„4. „държава-членка по потребление“ означава държавата-членка, в която съгласно член 58 се приема, че се осъществява доставката на електронните услуги“.

12. В приложение II заглавието се заменя със следното:

„ПРИМЕРЕН СПИСКЪК НА УСЛУГИТЕ, ИЗВЪРШВАНИ ПО ЕЛЕКТРОНЕН ПЪТ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 58 И В ЧЛЕН 59, ПЪРВИ ПАРАГРАФ, БУКВА К)“.

Член 3

От 1 януари 2011 г. членове 53 и 54 от Директива 2006/112/ЕО се заменят със следното:

„Член 53

Мястото на доставка на услуги по отношение на достъп до културни, художествени, спортни, научни, образователни, развлекателни или други подобни събития, като например панаири и изложби, и на свързани с този достъп спомагателни услуги, предоставяни на данъчнозадължено лице, е мястото, където тези събития се провеждат фактически.

Член 54

1. Мястото на доставка на услуги и спомагателни услуги, свързани с културни, художествени, спортни, научни, образователни, развлекателни или подобни дейности, като например панаири и изложби, включително доставката на услуги на организаторите на такива дейности, когато са предоставяни на данъчно задължено лице, е мястото, където тези дейности се провеждат фактически.

2. Мястото на доставка на следните услуги на данъчно задължено лице е мястото, където услугите се извършват физически:

а) спомагателни транспортни дейности, например товарене, разтоварване, обработка на стоките и подобни дейности;

б) оценки на и работа върху движими вещи“.

Член 4

От 1 януари 2013 г. член 56, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО се заменя със следното:

„2. Мястото на отдаване под наем, различен от краткосрочен наем, на превозни средства на данъчно задължено лице е мястото, където клиентът е установен, има постоянен адрес или обичайно местоживееие.

Въпреки това мястото на отдаване под наем, различен от краткосрочния наем, на плавателен съд за развлечение на данъчно задължено лице, е мястото, където плавателният съд за развлечение фактически е предоставен на разположение на клиента, когато тази услуга фактически се предоставя от доставчика от мястото му на стопанска дейност или от постоянен обект, разположен на това място.

3. За целите на параграфи 1 и 2 „краткосрочен“ означава непрекъснатото държане или ползване на превозните средства в продължение на не повече от тридесет дни, а по отношение на плавателни съдове — не повече от деветдесет дни.“

Член 5

От 1 януари 2015 г. Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

1. В дял V, глава 3, раздел 3 подраздел 8 се заменя със следното:

„Подраздел 8

Доставка на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и електронни услуги на данъчно задължени лица

Член 58

Мястото на доставка на следните услуги на данъчно задължено лице е мястото, където това лице е установено, има постоянен адрес или обичайно местоживееие:

а) далекосъобщителни услуги;

- б) услуги по разпространение на радио и телевизия;
- в) услуги, извършвани по електронен път, по-специално посочените в приложение II.

Когато доставчикът на определена услуга и клиентът поддържат връзка по електронна поща, това само по себе си не означава, че предоставената услуга представлява услуга, извършвана по електронен път.“

2. В член 59 се заличават букви и), й) и к) от първи параграф, както и втори параграф;

3. Член 59а се заменя със следното:

„Член 59а

За да се предотврати двойното данъчно облагане, необлагането или нарушаването на конкуренцията, държавите-членки могат, по отношение на услугите, чието място на доставка е уредено в членове 44, 45, 56, 58 и 59:

- а) да разглеждат мястото на доставка на отделна или всички такива услуги, ако е разположено на тяхна територия, като разположено извън Общността, ако фактическото ползване и потребление на услугите се извършва извън Общността;
- б) да разглеждат мястото на доставка на отделна или всички такива услуги, ако е разположено извън Общността, като разположено на тяхна територия, ако фактическото ползване и потребление на услугите се извършва на тяхна територия.“

4. Член 59б се заличава.

5. В член 204, параграф 1 третата алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки обаче не могат да прилагат посочената във втората алинея възможност по отношение на неустановено в рамките на Общността данъчнозадължено лице по смисъла на член 358а, точка 1, което е решило да ползва специалния режим за далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги.“

6. В дял XII заглавието на глава 6 се заменя със следното:

„Специални режими за неустановени данъчнозадължени лица, предоставящи далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги на данъчно незадължени лица“.

7. Член 357 се заличава.

8. Член 358 се заменя със следното:

„Член 358

За целите на настоящата глава и без да се засягат други разпоредби на Общността, се прилагат следните определения:

1. „далекосъобщителни услуги“ и „услуги по разпространение на радио и телевизия“ означават услугите, посочени в член 58, първи параграф, букви а) и б);
2. „електронни услуги“ и „услуги, извършвани по електронен път“ означава услугите, посочени в член 58, първи параграф, буква в);
3. „държава-членка по потребление“ означава държавата-членка, в която съгласно член 58 се счита, че се извършва доставката на далекосъобщителни услуги, услугите по разпространение на радио и телевизия или електронните услуги;
4. „справка-декларация по ДДС“ означава декларация, съдържаща информацията, необходима за установяване на размера на дължимия ДДС във всяка държава-членка.“

9. В дял XII, глава 6 заглавието на раздел 2 се заменя със следното:

„Специален режим за далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги, предоставени от данъчнозадължени лица, неустановени в рамките на Общността.“

10. В дял XII, глава 6, раздел 2 се създава следният член:

„Член 358а

За целите на настоящия раздел и без да се засягат други разпоредби на общностното право, се прилагат следните определения:

1. „данъчнозадължено лице, неустановено в рамките на Общността“ означава данъчнозадължено лице, което е установило стопанската си дейност на територията на Общността, няма постоянен обект там и за което не се изисква по друг начин да бъде идентифицирано за целите на ДДС;
2. „държава-членка по идентификация“ е държавата-членка, в която данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността, избира да се регистрира и да декларира кога започва своята дейност като данъчнозадължено лице на територията на Общността, в съответствие с разпоредбите на настоящия раздел.“

11. Членове 359—365 се заменят със следното:

„Член 359

Държавите-членки разрешават на всяко данъчнозадължено лице, неустановено в рамките на Общността, предоставящо далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги на данъчно незадължено лице, което е установено в държава-членка или има постоянен адрес или обичайно местоживееене в държава-членка, да използва този специален режим. Този режим се прилага по отношение на всички такива услуги, предоставяни в рамките на Общността.

Член 360

Данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността, декларира пред държавата-членка по идентификация кога започва или преустановява своята дейност като данъчнозадължено лице, или променя тази дейност по такъв начин, че вече не отговаря на условията, необходими за използването на този специален режим. То съобщава тази информация по електронен път.

Член 361

1. Информацията, която данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността, трябва да предостави на държавата-членка по идентификация, когато започне облагаема дейност, включва следните данни:

- а) име;
- б) пощенски адрес;
- в) електронен адрес, включително електронна страница;
- г) национален данъчен номер, ако има такъв;
- д) декларация, че лицето не е идентифицирано за целите на ДДС в рамките на Общността.

2. Данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността, уведомява държавата-членка по идентификация за всякакви промени в предоставената информация.

Член 362

Държавата-членка по идентификация определя на данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността, индивидуален идентификационен номер по ДДС и го уведомява по електронен път за този номер. Въз основа на информацията, послужила за тази идентификация, държавите-членки по потребление могат да използват своите собствени системи за идентификация.

Член 363

Държавата-членка по идентификация заличава данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността, от регистъра за идентификация в следните случаи:

- а) ако то уведоми тази държава-членка, че вече не предоставя далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги;
- б) ако може по друг начин да се приеме, че неговите облагаеми дейности са преустановени;
- в) ако вече не отговаря на изискванията, необходими за използването на този специален режим;
- г) ако системно не спазва правилата, свързани с този специален режим.

Член 364

Данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността, представя по електронен път на държавата-членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо дали са били предоставяни далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги. Справката-декларация за ДДС се представя в срок от 20 дни след края на данъчния период, който обхваща.

Член 365

Справката-декларация за ДДС показва идентификационния номер и, за всяка държава-членка по потребление, в която се дължи ДДС — общата стойност, без ДДС, на доставките на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и електронни услуги, извършени през данъчния период, както и общия размер на съответния ДДС. Приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС също трябва да бъдат посочени в справката-декларация.“

12. Член 366, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Справката-декларация за ДДС се изготвя в евро.

Държавите-членки, които не са въвели валутата евро, могат да изискат справката-декларация за ДДС да бъде изготвена в тяхната национална валута. Ако доставките са извършвани в други валути, за целите на попълването на справката-декларация за ДДС данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността, използва обменния курс, приложим в последния ден от данъчния период.“

13. Членове 367 и 368 се заменят със следното:

„Член 367

Данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността, плаща ДДС, като посочва съответната справка-декларация по ДДС, при представянето на справка-декларация или най-късно в деня на изтичане на крайния срок за представяне на справка-декларация.

Плащането се извършва по банкова сметка в евро, определена от държавата-членка по идентификация. Държавите-членки, които не са въвели валутата евро, могат да изискат плащането да се извърши по сметка в тяхната национална валута.

Член 368

Данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността, което използва този специален режим, не може да приспада ДДС съгласно член 168 от настоящата директива. Независимо от член 1, параграф 1 от Директива 86/560/ЕИО, на съответното данъчнозадължено лице се възстановява данък в съответствие с посочената директива. Член 2, параграфи 2 и 3, и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяване на данък във връзка с далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и електронни услуги, обхванати от този специален режим.“

14. Член 369, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността, води регистри за сделките, обхванати от този специален режим. Тези регистри трябва да бъдат достатъчно подробни, за да позволява на данъчните органи на държавата-членка по потребление да проверява верността на справка-декларация по ДДС.“

15. В дял XII, глава 6 се създава следният раздел:

„Раздел 3

Специален режим за далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги, предоставени от данъчнозадължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата-членка по потребление

Член 369а

За целите на настоящия раздел и без да се засягат други разпоредби на Общността, се прилагат следните определения:

1. „данъчнозадължено лице, неустановено в държавата-членка по потребление“ означава данъчнозадължено лице, което е установило своята стопанска дейност на територията на Общността или има постоянен обект там, но не е установило своята стопанска дейност, нито има постоянен обект на територията на държавата-членка по потребление;
2. „държавата-членка по идентификация“ означава държавата-членка, на чиято територия данъчнозадълженото лице е установило своята стопанска дейност или, ако не е установило стопанската си дейност в Общността, където има постоянен обект.

Ако данъчнозадълженото лице не е установило стопанската си дейност в Общността, но има повече от един постоянен обект в нея, държавата-членка по идентификация е държавата-членка на постоянния обект, където данъчнозадълженото лице посочва, че ще ползва този специален режим. Данъчнозадълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и двете следващи календарни години.

Член 369б

Държавите-членки разрешават на всяко данъчнозадължено лице, неустановено в държавата-членка по потребление, което предоставя далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги на данъчно незадължено лице, което е установено или има постоянен адрес или обичайно местоживее в тази държава-членка, да използва този специален режим. Този специален режим се прилага по отношение на всички такива услуги, предоставяни в Общността.

Член 369в

Данъчнозадължено лице, неустановено в държавата-членка по потребление, декларира пред държавата-членка по идентификация кога започва и преустановява своите облагаеми дейности, обхванати от този специален режим, или променя тези дейности по такъв начин, че вече не отговаря условията, необходими за ползването на този специален режим. То съобщава тази информация по електронен път.

Член 369г

За облагаеми сделки, извършвани по този режим, данъчно-задълженото лице, ползващо този специален режим, се идентифицира за целите на ДДС само в държавата-членка по идентификация. За тази цел държавата-членка използва индивидуалния идентификационен номер по ДДС, който вече е определен за данъчнозадълженото лице по отношение на задълженията му в съответствие с вътрешната система.

Въз основа на информацията, послужила за тази идентификация, държавите-членки по потребление могат да използват своите собствени системи за идентификация.

Член 369д

Държавата-членка по идентификация изключва данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по потребление, от този специален режим във всеки от следните случаи:

- а) при уведомление от негова страна, че вече не предоставя далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги;
- б) ако може по друг начин да се предположи, че са преустановени облагаемите му дейности, обхванати от този специален режим;
- в) ако вече не отговаря на изискванията, необходими за ползването на този специален режим;
- г) ако системно не спазва правилата, свързани с този специален режим.

Член 369е

Данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по потребление, представя по електронен път на държавата-членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо дали са били предоставяни далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги. Справка-декларацията за ДДС се представя в срок от 20 дни след края на данъчния период, който обхваща.

Член 369ж

В справка-декларацията за ДДС се посочва идентификационният номер по член 369г и, за всяка държава-членка по потребление, в която се дължи ДДС — и общата стойност без ДДС на доставките на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги, извършени през данъчния период, както и съответния общ размер на ДДС по отделните ставки.

Приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС трябва също да бъдат посочени в декларацията.

Когато данъчнозадълженото лице има един или повече постоянни обекта, различни от тези в държавата-членка по идентификация, от които се предоставят услугите, справка-декларацията по ДДС включва, освен посочената в първи параграф информация, и общата стойност на доставките на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги, обхванати от този специален режим, за всяка държава-членка, в която лицето има обект, заедно с индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер за този обект и с разбивка по държави-членки по потребление.

Член 369з

1. Справка-декларацията за ДДС се изготвя в евро.

Държавите-членки, които не са въвели валутата евро, могат да изискат справка-декларацията за ДДС да бъде изготвена в тяхната национална валута. Ако доставките са извършвани в други валути, за целите на попълването на справка-декларацията за ДДС данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка на потребление, следва да използва обменния курс, приложим в последния ден от данъчния период.

2. Превръщането се извършва, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка за този ден, или — ако няма публикуван такъв за този ден — за следващия ден, за който има публикуван.

Член 369и

Данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по потребление, плаща ДДС според съответната справка-декларация по ДДС, когато я представя или най-късно в деня на изтичане на крайния срок за представяне на справка-декларацията.

Плащането се извършва по банкова сметка в евро, определена от държавата-членка по идентификация. Държавите-членки, които не са въвели валутата евро, могат да изискат плащането да се извърши по сметка в тяхната национална валута.

Член 369й

По отношение на облагаемите дейности, обхванати от този специален режим, данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по потребление, ползващо този специален режим, не може да приспада ДДС съгласно член 168 от настоящата директива. Независимо от член 2, точка 1 и член 3 от Директива 2008/9/ЕО, на съответното данъчнозадължено лице се възстановява данък в съответствие с посочената директива.

Ако данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по потребление, ползващо този специален режим, извършва в държавата-членка по потребление и дейности, необхванати от този режим, по отношение на които е задължено да се регистрира за целите на ДДС, то приспада ДДС по отношение на облагаемите си дейности, обхванати от този режим, в справката-декларация по ДДС, която се представя съгласно член 250.

Член 369к

1. Данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по потребление, води регистри за сделките, обхванати от този специален режим. Тези регистри трябва да бъдат достатъчно подробни, за да позволяват на данъчните органи на държавата-членка по потребление да проверят верността на справката-декларация по ДДС.

2. При поискване регистрите, посочени в параграф 1, трябва да бъдат предоставени в електронен вид за държавата-членка по потребление и за държавата-членка по идентификация.

Тези регистри трябва да се съхраняват за срок от десет години от 31 декември на годината, през която е извършена сделката.“

16. В приложение II заглавието се заменя със следното:

„ПРИМЕРЕН СПИСКЪК НА УСЛУГИТЕ, ИЗВЪРШВАНИ ПО ЕЛЕКТРОНЕН ПЪТ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 58, ПЪРВИ ПАРАГРАФ, БУКВА В)“.

Член 6

До 31 декември 2014 г. Комисията представя доклад относно възможността установеното в член 5 правило да се прилага ефективно по отношение на доставката на далекосъобщителни

услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и електронни услуги на данъчно незадължени лица, в който се разглежда и въпросът дали това правило все още отговаря на прилаганата към този момент обща политика относно мястото на доставка на услуги.

Член 7

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове 1—5 от настоящата директива, до съответните дати, посочени в тези разпоредби.

Държавите-членки незабавно информират Комисията за това. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното си законодателство, които те приемат в областта, уредена от настоящата директива.

Член 8

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 9

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 12 февруари 2008 година.

За Съвета
Председател
А. ВАЈУК

ДИРЕКТИВА 2008/9/ЕО НА СЪВЕТА

от 12 февруари 2008 година

за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, но установени в друга държава-членка

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 93 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

като има предвид, че:

(1) Както за административните власти на държавите-членки, така и за предприятията възникват значителни проблеми във връзка с правилата за изпълнение, определени с Директива 79/1072/ЕИО на Съвета от 6 декември 1979 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху търговския оборот — режим за възстановяване на данък добавена стойност на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на страната на сделката ⁽³⁾.

(2) Мерките, определени в посочената директива, следва да се изменят по отношение на срока, в рамките на който решенията по заявленията за възстановяване на данъка върху добавената стойност се съобщават на предприятията. В същото време следва да се предвиди, че и предприятията трябва да представят отговори в рамките на определени срокове. Освен това процедурата следва да се опрости и модернизира, като се даде възможност за използването на съвременни технологии.

(3) Новата процедура следва да засили положението на предприятията, тъй като държавите-членки се задължават да плащат лихва при забавяне на възстановяването и се укрепва правото на обжалване от предприятията.

(4) С цел по-голяма яснота и четивност, разпоредбата относно прилагането на Директива 79/1072/ЕИО, съдържаща се преди в Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽⁴⁾, следва да бъде включена в настоящата директива.

(5) Тъй като целите на настоящата директива не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба на действието, могат да бъдат постигнати по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(6) В съответствие с точка 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество ⁽⁵⁾ държавите членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Общността свои собствени таблици, илюстриращи, доколкото е възможно, съответствие между настоящата директива и мерките за транспониране, и да ги направят обществено достояние.

(7) За по-голяма яснота Директива 79/1072/ЕИО следва да бъде отменена при спазване на необходимите преходни мерки по отношение на заявления за възстановяване, подадени преди 1 януари 2010 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива определя подробните правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност (ДДС), предвидено в член 170 от Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, които отговарят на условията, посочени в член 3.

Член 2

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „данъчнозадължено лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване“ означава данъчнозадължено лице по смисъла на член 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО, което не е установено в държавата-членка по възстановяване, но е установено на територията на друга държава-членка;

⁽¹⁾ ОВ С 285 Е, 22.11.2006 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 28, 3.2.2006 г., стр. 86.

⁽³⁾ ОВ L 331, 27.12.1979 г., стр. 11. Директива, последно изменена с Директива 2006/98/ЕО (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 129).

⁽⁴⁾ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2007/75/ЕС (ОВ L 346, 29.12.2007 г., стр. 13).

⁽⁵⁾ ОВ С 321, 31.12.2003 г. стр. 1.

2. „държава-членка по възстановяване“ означава държавата-членка, в която ДДС е начислен на данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, по отношение на стоките или услугите, предоставени му от други данъчнозадължени лица в тази държава-членка, или по отношение на вноса на стоки в тази държава-членка;
3. „период на възстановяване“ е периодът, посочен в член 16, обхванат от заявлението за възстановяване;
4. „заявление за възстановяване“ означава заявлението за възстановяване на ДДС, начислен в държавата-членка по възстановяване на данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, по отношение на стоки или услуги, предоставени му от други данъчнозадължени лица в тази държава-членка, или по отношение на вноса на стоки в тази държава-членка;
5. „заявител“ означава данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, което подава заявление за възстановяване.

Член 3

Настоящата директива се прилага по отношение на всяко данъчнозадължено лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, което отговаря на следните условия:

- a) по време на периода на възстановяване не е имало в държавата-членка по възстановяване място на стопанска дейност или постоянен обект, от който се осъществяват търговските сделки, или, ако не е съществувало такова седалище или постоянен обект — местоживеенето или обичайното му пребиваване;
- b) по време на периода на възстановяване не е доставяло стоки или услуги, за които се смята, че са доставени в държавата-членка по възстановяване, с изключение на следните сделки:
 - i) доставка на транспортни услуги и спомагателни услуги за тях, освободени съгласно членове 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 или 160 от Директива 2006/112/ЕО;
 - ii) доставка на стоки и услуги на лице, което не дължи плащането на ДДС в съответствие с членове 194—197 и член 199 от Директива 2006/112/ЕО.

Член 4

Настоящата директива не се прилага по отношение на:

- a) суми ДДС, които според законодателството на държавата-членка на възстановяване са били неправилно фактурирани;
- b) суми ДДС, фактурирани по отношение на доставки на стоки, чиято доставка е или може да бъде освободена съгласно член

138 или член 146, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112/ЕО.

Член 5

Всяка държава-членка възстановява на данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, всеки ДДС, начислен по отношение на стоки или услуги, предоставени му от други данъчнозадължени лица в тази държава-членка, или по отношение на вноса на стоки в тази държава-членка, доколкото такива стоки или услуги се използват за целите на следните сделки:

- a) посочени в член 169, букви а) и б) от Директива 2006/112/ЕО;
- b) предназначени за лице, което дължи плащането на ДДС в съответствие с членове 194—197 и член 199 от Директива 2006/112/ЕО, както са прилагани в държавата-членка по възстановяване.

Без да се засяга член 6, за целите на настоящата директива правото на възстановяване на данък се определя съгласно Директива 2006/112/ЕО, както е прилагана в държавата-членка по възстановяване.

Член 6

За да има право на възстановяване в държавата-членка по възстановяване, данъчнозадължено лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, трябва да извършва сделки, пораждащи право на приспадане в държавата-членка по установяване.

Когато данъчнозадължено лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, извършва в държавата-членка, в която е установено, както сделки, пораждащи право на приспадане, така и сделки, които не пораждат право на приспадане в тази държава-членка, от държавата-членка по възстановяване може да бъде възстановена само тази част от възстановимия в съответствие с член 5 ДДС, която е следствие от предходни сделки в съответствие с член 173 от Директива 2006/112/ЕО, както е прилагана от държавата-членка по установяване.

Член 7

За да получи възстановяване на ДДС в държавата-членка по възстановяване, данъчнозадълженото лице, неустановено в държавата-членка, подава до тази държава-членка заявление за възстановяване по електронен път, като го представя в държавата-членка, в която е установено, посредством електронен портал, създаден от споменатата държава-членка.

Член 8

1. Заявлението за възстановяване съдържа следната информация:

- а) име и пълен адрес на заявителя;
- б) адрес за връзка по електронен път;
- в) описание на стопанската дейност на заявителя, за която се придобити стоките и услугите;
- г) периода на възстановяване, обхванат от заявлението;
- д) декларация от заявителя, че не е доставял стоки и услуги, смятани за доставени в държавата-членка по възстановяване по време на периода на възстановяване, с изключение на сделките, посочени в член 3, буква б), i) и ii);
- е) регистрационния номер по ДДС на заявителя или референтния данъчен номер;
- ж) данни за банковата сметка, включително кодовете IBAN и BIC.

2. Освен информацията, определена в параграф 1, заявлението за възстановяване съдържа, за всяка държава-членка по възстановяване и за всяка фактура или документ за внос следните данни:

- а) име и пълен адрес на доставчика;
- б) освен в случаите на внос, идентификационния номер по ДДС или данъчния референтен номер на доставчика, определен от държавата-членка по възстановяване в съответствие с разпоредбите на членове 239 и 240 от Директива 2006/112/ЕО;
- в) освен в случаите на внос — префикса на държавата-членка по възстановяване, в съответствие с член 215 от Директива 2006/112/ЕО;
- г) дата и номер на фактурата или документа за внос;
- д) данъчна основа и размер на ДДС, изразени във валутата на държавата-членка по възстановяване;
- е) размера на подлежащия на приспадане ДДС, изчислен в съответствие с член 5 и с член 6, втори параграф, изразен във валутата на държавата-членка по възстановяване;

ж) когато е приложимо, частта, която може да бъде приспаданата, изчислена в съответствие с член 6 и изразена като процент;

з) естеството на придобитите стоки и услуги, описани в съответствие с кодовете в член 9.

Член 9

1. В заявлението за възстановяване естеството на придобитите стоки и услуги се описва със следните кодове:

- 1 = гориво;
- 2 = наем на превозни средства;
- 3 = разходи, свързани с превозните средства (различни от стоките и услугите, посочени под кодове 1 и 2);
- 4 = пътни такси и пътен данък;
- 5 = пътни разходи, като например разноски за таксиметров или обществен транспорт;
- 6 = настаняване;
- 7 = храна, напитки и ресторантьорски услуги;
- 8 = достъп до панаири и изложби;
- 9 = разходи за луксозни стоки, забавления и развлечения;
- 10 = други.

Ако се използва код 10, се посочва характерът на доставените стоки и услуги.

2. Държавата-членка по възстановяване може да поиска от заявителя да представи в електронен вид допълнителна, кодирана информация по отношение на всеки код, посочен в параграф 1, доколкото тази информация е необходима поради наличието на ограничения върху правото на приспадане по Директива 2006/112/ЕО, така както е прилагана в държавата-членка по възстановяване, или за прилагането на съответна дерогация, получена от държавата-членка по възстановяване съгласно член 395 или 396 от посочената директива.

Член 10

Без да се засягат молбите за информация по член 20, държавата-членка по възстановяване може да поиска от заявителя да представи по електронен път копие на фактурата или документа за внос заедно със заявлението за възстановяване, когато данъчната основа по фактура или документ за внос е 1 000 EUR или повече, или равностойността на такава сума в национална валута. Когато фактурата се отнася до гориво, прагът е 250 EUR или равностойността в национална валута.

Член 11

Държавата-членка по възстановяване може да поиска от заявителя да представи описание на стопанската си дейност посредством хармонизираните кодове, определени в съответствие с член 34а, параграф 3, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1798/2003 на Съвета ⁽¹⁾.

Член 12

Държавата-членка по възстановяване може да уточни кой език или езици могат да се използват за предоставянето на информация от заявителя в заявлението за възстановяване на данъка върху добавена стойност или на евентуална допълнителна информация.

Член 13

Ако след подаването на заявлението за възстановяване на данъка частта, която може да се приспадне, бъде коригирана съгласно член 175 от Директива 2006/112/ЕО, заявителят коригира сумата, която е поискана или вече е възстановена.

Корекцията се извършва със заявление за възстановяване през календарната година, следваща съответния период на възстановяване, или, ако заявителят не подаде заявления за възстановяване през тази календарна година — с представяне на отделна декларация чрез електронния портал, създаден от държавата-членка по установяване.

Член 14

1. Заявлението за възстановяване се отнася до:
 - а) покупката на стоки или услуги, фактурирани през периода на възстановяване, при условие че ДДС е станал дължим преди или по време на фактурирането или по отношение на които ДДС е станал дължим по време на периода на възстановяване, при условие че покупката е фактурирана, преди данъкът да е станал дължим;
 - б) вноса на стоки по време на периода на възстановяване.
2. Освен до посочените в параграф 1 сделки заявлението за възстановяване може да се отнася до фактури или документи за внос, необхванати от предишни заявления за възстановяване и

отнасящи се до сделки, приключили през съответната календарна година.

Член 15

1. Заявлението за възстановяване се представя на държавата-членка по установяване не по-късно от 30 септември на календарната година, следваща периода на възстановяване. Заявлението се смята за представено само ако заявителят е попълнил цялата информация, изисквана съгласно членове 8, 9 и 11.
2. Държавата-членка по установяване незабавно изпраща на заявителя електронно потвърждение на получаването.

Член 16

Периодът на възстановяване е не повече от една календарна година и не по-малко от три календарни месеца. Заявленията за възстановяване могат обаче да се отнасят до срок от по-малко от три месеца, когато периодът представлява остатък от календарна година.

Член 17

Ако заявлението за възстановяване се отнася до период на възстановяване от по-малко от една календарна година, но не по-малко от три месеца, размерът на ДДС, за който е подадено заявление за възстановяване, не може да бъде по-малък от 400 EUR или равностойността в национална валута.

Ако заявлението за възстановяване се отнася до период на възстановяване от една календарна година или остатък от календарна година, размерът на ДДС не може да бъде по-малък от 50 EUR или равностойността в национална валута.

Член 18

1. Държавата-членка по установяване не препраща заявлението до държавата-членка по възстановяване, ако някое от следните обстоятелства е вярно за заявителя в държавата-членка по установяване по време на периода на възстановяване:
 - а) не е данъчнозадължено лице за целите на ДДС;
 - б) извършва само доставки на стоки или услуги, които са освободени без възможност за приспадане на предходно платен ДДС съгласно членове 132, 135, 136, 371, членове 374—377, член 378, параграф 2, буква а), член 379, параграф 2 или членове 380—390 от Директива 2006/112/ЕО или разпоредби, предвиждащи същите случаи на освобождаване, съдържащи се в Акта за присъединяване от 2005 г.;
 - в) за него се прилага освобождаването за малки предприятия, предвидено в членове 284, 285, 286 и 287 от Директива 2006/112/ЕО;

⁽¹⁾ ОВ L 264, 15.10.2003 г., стр. 1.

г) за него се прилага режимът на единна ставка за земеделски производители, предвиден в членове 296—305 от Директива 2006/112/ЕО.

2. Държавата-членка по установяване уведомява заявителя по електронен път за взетото съгласно параграф 1 решение.

Член 19

1. Държавата-членка по възстановяване уведомява незабавно заявителя по електронен път за датата на получаване на заявлението.

2. Държавата-членка по възстановяване уведомява заявителя за своето решение да одобри или отхвърли заявлението за възстановяване в срок четири месеца след неговото получаване от въпросната държава-членка.

Член 20

1. Когато държавата-членка по възстановяване смята, че не притежава цялата необходима информация, въз основа на която да вземе решение по отношение на цялото или част от заявлението за възстановяване, тя може да поиска по електронен път допълнителна информация, по-специално от заявителя или от компетентните органи на държавата-членка по установяване, в четиримесечния срок, посочен в член 19, параграф 2. Когато допълнителната информация се иска от лице, различно от заявителя или от компетентен орган на държава-членка, молбата се подава по електронен път само ако получателят разполага с електронни средства.

Ако е необходимо, държавата-членка по възстановяване може да поиска нова допълнителна информация.

Когато държавата-членка по възстановяване има разумни съмнения относно действителността или точността на определено искане, допълнителната информация, поискана в съответствие с настоящия параграф, може да включва оригинала или копие на съответната фактура или документ за внос. В тези случаи не се прилагат посочените в член 10 прагове.

2. Информацията, поискана съгласно параграф 1, се предоставя на държавата-членка по възстановяване в срок един месец от датата на получаване на молбата от нейния адресат.

Член 21

Когато държавата-членка по възстановяване поиска допълнителна информация, тя уведомява заявителя за своето решение да одобри или отхвърли заявлението в срок два месеца след получаването на исканата информация или, ако не е получила отговор на молбата си — в срок два месеца след изтичането на срока, определен в член 20, параграф 2. Срокът за вземане на решението относно цялото или част от заявлението за възстановяване обаче винаги е най-малко шест месеца от датата на получаване на заявлението от държавата-членка по възстановяване.

Когато държавата-членка по възстановяване поиска нова допълнителна информация, тя уведомява заявителя за своето решение

относно цялото или част от заявлението за възстановяване в срок осем месеца от получаването на заявлението от посочената държава-членка.

Член 22

1. Ако заявлението за възстановяване бъде одобрено, одобрената сума се изплаща от държавата-членка по възстановяване най-късно до 10 работни дни след изтичането на крайния срок, посочен в член 19, параграф 2, или, ако е поискана допълнителна или нова допълнителна информация — след изтичането на крайните срокове, посочени в член 21.

2. Сумата, чието възстановяване е одобрено, се изплаща в държавата-членка по възстановяване или, по молба на заявителя, в която и да е друга държава-членка. В последния случай всички банкови такси за превода се приспадат от държавата-членка по възстановяване от дължимата на заявителя сума.

Член 23

1. Когато заявлението за възстановяване бъде отхвърлено изцяло или частично, основанията за отказа се съобщават на заявителя от държавата-членка по възстановяване заедно с решението.

2. Заявителят може да обжалва решението за отхвърляне на заявлението за възстановяване пред компетентните органи на държавата-членка по възстановяване по реда и в рамките на сроковете, определени за обжалване във връзка със заявления за възстановяване от лица, установени в споменатата държава-членка.

Ако съгласно законодателството на държавата-членка по възстановяване липсата на решение по заявление за възстановяване в сроковете, определени в настоящата директива, не се смята за одобрение или отказ, заявителят разполага със същите административни или съдебни процедури, които в тази хипотеза са на разположение на данъчнозадължените лица, установени във въпросната държава-членка. Ако няма на разположение такива процедури, липсата на решение по заявление за възстановяване в тези срокове означава, че заявлението се смята за отхвърлено.

Член 24

1. В случай че възстановяването е получено по измамен или по друг неправомерен начин, компетентният орган в държавата-членка по възстановяване пристъпва направо към събиране на неправилно изплатените суми, както и на всякакви глоби, имуществени санкции и лихви, наложени в съответствие с приложимата процедура в държавата-членка по възстановяване, без да се засягат разпоредбите относно взаимната помощ за събиране на ДДС.

2. В случай че административна глоба, имуществена санкция или лихва е наложена, но не е платена, държавата-членка по възстановяване може да прекрати всякакво по-нататъшно възстановяване в полза на съответното данъчнозадължено лице до размера на неплатената сума.

Член 25

Държавата-членка по възстановяване отчита, като намалява или увеличава сумата за възстановяване, всяка корекция по предходно заявление за възстановяване в съответствие с член 13 или, в случай че е представена отделна декларация, като извършва отделно плащане или събиране.

Член 26

Държавата-членка по възстановяване дължи на заявителя лихва върху размера на сумата за възстановяване, ако сумата бъде изплатена след крайния срок за плащане съгласно член 22, параграф 1.

Първият параграф не се прилага, ако заявителят не представи поисканата допълнителна или нова допълнителна информация на държавата-членка по възстановяване в рамките на определен срок. Тя не се прилага и до получаването от държавата-членка по възстановяване на документите, които следва да бъдат представени по електронен път съгласно член 10.

Член 27

1. Лихвата се изчислява от датата след изтичането на крайния срок за изплащане на сумата за възстановяване съгласно член 22, параграф 1 до датата, на която тя действително е изплатена.

2. Лихвените проценти са равни на лихвения процент, приложим по отношение на възстановяването на ДДС на данъчнозадължените лица, установени в държавата-членка по възстановяване, съгласно националното законодателство на дадената държава-членка.

Ако в националното законодателство не е предвидено плащането на лихва във връзка с възстановяване на установени данъчнооблагаеми лица, дължимата лихва е равна на лихвата или равностойната такса, прилагана от държавата-членка по възстановяване по отношение на просрочени плащания на ДДС от данъчнозадължени лица.

Член 28

1. Настоящата директива се прилага за заявления за възстановяване, подадени след 31 декември 2009 г.

2. Директива 79/1072/ЕИО се отменя считано от 1 януари 2010 г. Разпоредбите ѝ обаче продължават да се прилагат за заявления за възстановяване, подадени преди 1 януари 2010 г.

Позоваванията на отменената директива се тълкуват като позовавания на настоящата директива, освен по отношение на заявления за възстановяване, подадени преди 1 януари 2010 г.

Член 29

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, от 1 януари 2010 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното си законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 30

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 31

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 12 февруари 2008 година.

За Съвета
Председател
А. ВАЈУК

II

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 19 декември 2007 година

за държавната помощ относно компенсациите, предоставени съгласно наредбата за животинските отпадъци (С 12/1999)

(нотифицирано под номер С(2007) 6777)

(Само текстовете на нидерландски и френски език са автентични)

(2008/138/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 88, параграф 2 от него,

след като прикани заинтересованите страни да представят коментарите си съгласно гореспоменатите разпоредби ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

I. ПРОЦЕДУРА

- (1) С писмо от 3 юли 1998 г. белгийските власти нотифицираха гореспоменатата помощ съгласно член 88, параграф 3 от Договора за ЕО.
- (2) С писмо № SG-Greffe (1999) D/2211 от 26 март 1999 г. Комисията започна официална процедура по разследване в съответствие с член 88, параграф 2 от Договора за ЕО. Впоследствие Белгия изложи своите съображения с писмо от 28 април 1999 г.
- (3) Комисията получи коментари на заинтересовани страни. С писмо от 30 юни 1999 г. тя ги препрати на Белгия, на която бе предоставена възможност да отговори. Белгийските власти изпратиха на Комисията допълнителни сведения с писма от 1 юни 1999 г., 27 юни 2000 г. и 23 юли 2001 г..

- (4) С писмо от 12 март 2007 г. Белгия уведоми Комисията, че оттегля нотифицираната мярка. В същото писмо Белгия потвърди, че помощта не е била изплатена.

II. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

- (5) До датата на получаване на заявлението за оттегляне от страна на Белгия Комисията все още не бе взела официално решение относно въпросната нотификация. Предвид тези обстоятелства тя приема оттеглянето на нотификацията по смисъла на член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽²⁾.
- (6) Следователно официалната процедура по разследване следва да бъде прекратена по смисъла на член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999, тъй като е вече безпредметна,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Официалната процедура по разследване за помощ относно компенсациите, предоставяни съгласно наредбата за животинските отпадъци се преустановява по силата на член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 8.5.1999 г., стр. 2.

⁽²⁾ ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Белгия.

Съставено в Брюксел на 19 декември 2007 година.

За Комисията
Mariann FISCHER BOEL
Член на Комисията

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 21 септември 2007 година****относно държавната помощ за насърчаване на инвестиции за рационализация на лозарството в стръмни райони в Rheinland-Pfalz**

(нотифицирано под номер C(2007) 4462)

(Само текстът на немски език е автентичен)

(2008/139/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

II. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 88, параграф 2 от него,

след като призова заинтересованите страни да представят коментарите си в съответствие с гореспоменатия член ⁽¹⁾,

като има предвид, че

I. ПРОЦЕДУРА

- (1) С писмо от 30 септември 1994 г., получено на 7 октомври 1994 г., Германия нотифицира държавната помощ съгласно член 93, параграф 3 (понастоящем член 88, параграф 3) от Договора за ЕО.
- (2) С писмо № SG(95) D/4615 от 7 април 1995 г. Комисията започна официална процедура по разследване по смисъла на член 93, параграф 2 (понастоящем член 88, параграф 2) от Договора за ЕО ⁽²⁾. Вследствие на това Германия изложи своите съображения с писма от 29 май 1995 г. и 24 юни 1996 г. Не бяха получени становища на заинтересовани трети страни. Допълнителни сведения бяха предоставени на Комисията от немските органи с писмо от 1 юни 2007 г.
- (3) С писмо от 24 юни 1996 г. Германия съобщи, че оттегля нотификацията на мярката. Освен това, в отговор на запитване от страна на Комисията, Германия потвърди, че инвестиционните помощи не са били изплатени.

- (4) До датата на получаване на съобщението от страна на Германия Комисията все още не бе взела формално решение относно настоящата нотификация. Предвид тези обстоятелства тя приема оттеглянето на нотификацията съгласно член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽³⁾.

- (5) Следователно официалната процедура по разследване следва да бъде прекратена по смисъла на член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999, тъй като вече е безпредметна,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Официалната процедура по разследване на помощта за насърчаване на инвестиции за рационализация на лозарството в стръмни райони в Rheinland-Pfalz се преустановява по силата на член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Федерална република Германия.

Съставено в Брюксел на 21 септември 2007 година.

За Комисията

Mariann FISCHER BOEL

Член на Комисията

⁽¹⁾ ОВ С 169, 5.7.1995 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ С 359, 11.12.1999 г., стр. 27.

⁽³⁾ ОВ L 83, 27.3.1999 г.

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 21 декември 2007 година****относно държавната помощ за насърчаване на инвестициите във фабрика за малц (Maltacarrión, SA) в Кастилия и Леон (C 48/2005)**

(нотифицирано под номер C(2007) 6897)

(Единствено испанският текст е автентичен)

(2008/140/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 88, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

I. ПРОЦЕДУРА

- (1) С писмо от 1 декември 2004 г. испанските власти уведомиха за гореспоменатата помощ, в съответствие с разпоредбите на член 88, параграф 3 от Договора за ЕО.
- (2) С писмо № SG-Greffe (2005) D/207666 от 22 декември 2005 г. Комисията започна официална процедура на разследване по смисъла на член 88, параграф 2 от Договора за ЕО ⁽¹⁾. След това Испания представи своите забележки с писмо от 23 януари 2005 г.
- (3) С писмо от 13 март 2006 г. Испания уведоми Комисията, че оттегля нотифицираната мярка. В отговор на ново запитване от страна на Комисията Испания потвърди, с писмо от 5 май 2006 г., че не е отпуснала никаква помощ.

II. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

- (4) До датата на получаване на заявлението за оттегляне от страна на Испания Комисията не бе взела никакво официално решение относно въпросното уведомление. Предвид обстоятелствата Комисията приема оттеглянето на уведомлението, в съответствие с член 8, параграф 1

от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽²⁾.

- (5) Вследствие на това е целесъобразно официалната процедура по разследване да се закрие, в съответствие с член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999, тъй като е вече безпредметна,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

В съответствие с разпоредбите на член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999, официалната процедура по разследване относно помощта за насърчаване на инвестициите във фабрика за малц (Maltacarrión, SA) в Кастилия и Леон, се закрива.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Кралство Испания.

Съставено в Брюксел на 21 декември 2007 година.

За Комисията

Janez POTOČNIK

Член на Комисията

⁽¹⁾ Липсва публикация, тъй като испанските власти обявиха оттеглянето на мярката преди нейното публикуване.

⁽²⁾ ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 25 септември 2007 година****относно мерките С 47/2003 (предишен NN 49/2003), изпълнени от Испания в полза на Izar**

(нотифицирано под номер С(2007) 4298)

(Само текстът на испански език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

(2008/141/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

която беше дадена възможност да реагира. Коментарите на Испания бяха получени с писма съответно от 12 януари 2004 г. и 10 май 2004 г.

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 88, параграф 2, първа алинея от него,

- (4) В контекста на две решения за държавна помощ, които нямат връзка с настоящата процедура ⁽²⁾ и са взети през 2004 г. (т.е. след откриване на официалното разследване по отношение на гаранциите за танкерите за ВПГ), Комисията е на мнение, че държавната помощ от 864 млн. EUR, която Испания е дала на IZAR е несъвместима с Договора и нареди нейното възстановяване.

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като призова заинтересованите страни да внесат техните мнения съгласно разпоредбата(ите), цитирани по-горе ⁽¹⁾, и като взе предвид техните мнения,

- (5) С писмо от 5 август 2004 г. Испания се позова на член 296 от Договора за ЕО ⁽³⁾ с цел да се спаси дейността, свързана с военното корабостроене, от очакван фалит на IZAR вследствие на нареждането за възстановяване. В последваща кореспонденция испанските власти обясниха също така на Комисията как би функционирало новото дружество за военно корабостроене („Navantia“), очертах техните задължения, свързани с проблеми на конкуренцията, и предложиха методология за проследяване на тези ангажименти.

като има предвид, че:

I. ПРОЦЕДУРА

- (1) През март 2000 г. Комисията научи, че са били дадени три гаранции за доставка от страна на испанското публично холдингово дружество SEPI на Repsol/Gas Natural (наричано по-долу „Repsol“) във връзка със строителството и доставката на три танкера за ВПГ, възложени на две публични корабостроителници, тогава собственост на Astilleros Españoles („AESА“), прехвърлени в последствие на групата IZAR. AESA и IZAR бяха изцяло притежавани от SEPI.

- (6) Междувременно влезлите в сила нареждания за възстановяване срещу IZAR, възлизащи на 1,2 млрд. EUR ⁽⁴⁾, доведоха дружеството до отрицателен капиталов резерв и технически фалит. С оглед на това, на 1 април 2005 г., Испания обяви в несъстоятелност гражданските корабостроителници, останали в IZAR (т.е. корабостроителниците извън периметъра на новосъздадената Navantia: Gijón, Sestao, Manises и Sevilla), и стартира процедура за приватизация на тези корабостроителници.

- (2) С писмо от 9 юли 2003 г. Комисията уведоми Испания за решението си да започне процедура съгласно член 88, параграф 2 от Договора по отношение на трите мерки, за които не е било изпратено уведомление.

II. ОПИСАНИЕ НА МЕРКИТЕ ОТ ПОМОЩТА

- (3) С писма от 5 август 2003 г. и 22 октомври 2003 г. испанските власти внесоха мнението си по отношение на писмото на Комисията. Комисията получи мнение от една заинтересована страна (Repsol) през октомври 2003 г. и февруари 2004 г. Тя ги препрати на Испания, на

- (7) През 1999 г. Repsol сключи с три корабособственика по един договор с всеки за наем на по един танкер за ВПГ и с опция за по още един допълнителен танкер в режим на дългосрочен „time-charter“.

⁽¹⁾ ОВ С 209 от 4.7.2003 г., стр. 24.

⁽²⁾ Дело С 38/2003 и Дело С 40/2000.

⁽³⁾ Този член позволява на държава-членка да „предприеме такива мерки, каквито счита за необходими за закрила на основните интереси на своята сигурност, свързани с производството или търговията с оръжие, муниции и военни материали“.

⁽⁴⁾ В допълнение на двете решения от 2004 г., едно по-старо решение от 1999 г. (Дело С 3/99) изисква от IZAR да възстанови допълнителни 111 млн. EUR.

- (8) В последствие бяха започнати преговори между корабособствениците и корабостроители, включително и корейски корабостроителни, за строителството на три танкера за ВПГ. На 31 юли 2000 г. на две публични испански корабостроителни, които току-що бяха прехвърлени от Astilleros Españoles (наричана по-долу AESA) на IZAR⁽¹⁾, бяха възложени трите договора за строителство на танкерите за ВПГ и бяха подписани окончателните корабостроителни договори.
- (9) На същия ден AESA подписа допълнителна клауза към всеки корабостроителен договор, която я задължаваше да обезщети Repsol за всички разходи, които Repsol би направил, ако по вина на корабостроителниците корабите не бъдат доставени в съответствие с условията на договора.
- (10) Все така на същия ден (31 юли 2000 г.) SEPI даде на Repsol гаранция за доставка за всеки един от трите корабостроителни договора, покриващи същите повреди и щети, за които AESA се ангажира да обезщети Repsol⁽²⁾. Таванът на загубите беше поставен на максимално circa 180 млн. EUR на кораб, т.е. събирателното общо максимално беше circa 540 млн. EUR. Гаранциите бяха дадени за период, започващ на 31 юли 2000 г. и завършващ 12 месеца след доставката на всеки кораб⁽³⁾.

III. ПРИЧИНИ ЗА СТАРТИРАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА

- (11) В решението си от 9 юли 2003 г. за започване на официалната процедура за разследване („решението за откриване“) Комисията заключи, че трите мерки за помощ представляват държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора и постави под въпрос тяхната съвместимост с общия пазар. Комисията счете, че бенефициерите на помощта бяха корабостроителниците, но не изключи, че Repsol е могъл да се възползва от помощта и реши, че процедурата по член 88, параграф 2 следва да включи Repsol с цел да се даде възможност да се представи допълнителна информация, за да се отхвърлят тези съмнения.

IV. МНЕНИЯ, ПОЛУЧЕНИ СЛЕД НАЧАЛОТО НА ОФИЦИАЛНАТА ПРОЦЕДУРА

- (12) В коментарите си Repsol настоява да се прави разлика между положението му като получател на гаранции по

договор и всяко твърдение за ползи, произтичащи от държавната помощ. Според Repsol:

— гаранциите от SEPI покриваха ползи, на които Repsol имаше право съгласно испанското гражданско и търговско право. Гаранциите съответстваха на положението на Repsol на кредитор спрямо корабособствениците, IZAR и корабостроителниците. Repsol не е трябвало да плати някаква надбавка за гаранциите, тъй като не е пазарна практика дружествата, които получават гаранции за изпълнение на договорни задължения да плащат за това.

— в допълнение гаранциите не дадоха на Repsol никакво икономическо предимство по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора. Подобно на гаранциите, получени от дружествата, чиито дъщерни дружества са корабособствениците, насрещните гаранции на SEPI единствено гарантират, че условията по договорите за наем на съдовете и по корабостроителните договори ще бъдат спазени, като по този начин позволят на Repsol да изпълни договорите за транспорт на ВПГ, подписани с други партньори.

— Repsol би поискал допълнителни гаранции към тези, дадени от IZAR, независимо от това дали те биха били дадени от SEPI или друго образувание. Съгласно пазарната практика тези гаранции са необходими с оглед на размера и рисковете на инвестициите и поетите търговските ангажименти.

- (13) Подаденото от Испания съвпаднаше с горните аргументи по отношение на позицията на Repsol. По този начин испанските власти заключават, че Repsol не може да се счита като бенефициер на държавна помощ.

V. ОЦЕНКА

Положение на Repsol като потенциален получател на помощта

- (14) Една от целите на решението за откриване беше да се идентифицира получателя на всяка държавна помощ, която има отношение към гаранциите за доставка, дадени от SEPI.

- (15) Комисията отбелязва, че съгласно общото гражданско право, доставчикът на стока или услуга е отговорен за изпълнение на договора, подписан с купувача. Тази отговорност включва както качеството на продукта, така и договорения срок за доставка. По този начин, ако дадено договорно споразумение не е спазено и като следствие от това купувачът понася щети, същият може да поиска обезщетение. В настоящия случай, това обезщетение би трябвало да се понесе от корабостроителницата или от притежавашото я дружество IZAR.

⁽¹⁾ От 20 юли 2000 г. двете корабостроителни, отговорни за строителството на танкерите за ВПГ, са продадени от AESA на IZAR. С писмо от 13 февруари 2003 г. испанските власти потвърдиха, че IZAR е поел отговорност за задълженията на AESA във връзка с корабостроителните договори.

⁽²⁾ Съгласно условията на гаранцията SEPI ще обезщети Repsol при първо поискване за всички преки, непреки разходи и произтичащи загуби, които Repsol би понесъл, ако корабите не са доставени в съответствие с условията на договора по вина на IZAR.

⁽³⁾ Съгласно корабостроителните договори, съдовете трябва да бъдат доставени съответно на 15 септември 2003 г., 15 декември 2003 г., 15 март 2004 г.

- (16) С оглед на това излиза, че Repsol, който наема съдовете, произведени от (корабостроителниците, притежавани от) IZAR, е бил в положение на кредитор спрямо корабостроителниците и IZAR. Като резултат от това то не може да носи отговорност по чартърните и корабостроителните договори, включително и допълнителната клауза към тях.
- (17) Имайки предвид горното и в съответствие със забележките на Repsol и на Испания, Комисията прави заключение, че Repsol не може да бъде считано като бенефициер на помощта, тъй като не е получило никаква полза, на която не е имало право въз основа на общите правила на гражданското и търговското право.

Приключване на процедурата

- (18) Комисията счита, че ликвидацията на активите на IZAR беше подходяща мярка по отношение на изпълнението от Испания на трите очаквани решения за възстановяване. По специално тя счита, че поетите ангажменти и действията от страна на Испания бяха достатъчни, за да се гарантира избягване на вредното нарушаване на конкуренцията.
- (19) Комисията също е на мнение, че тържния процес за продажба на 4-те корабостроителници е бил проведен по удовлетворителен начин от Испания, посредством отворена, прозрачна и безусловна процедура. Поспециално на 3 ноември 2006 г. министерският съвет на Испания разреши продажбата на корабостроителниците Sestao, Gijón и Sevilla в съответствие с трите спечелили предложения. Приватизационните договори бяха подписани на 30 ноември 2006 г. По отношение на останалата корабостроителница (Manises) се стигна до заключение, че вариантът, който дава максимална стойност на ликвидацията, се състои в затваряне на корабостроителницата и прехвърляне на останалите активи на SEPI.
- (20) Като резултат от процеса на ликвидация и продажба на IZAR дружеството окончателно преустанови всякаква икономическа дейност. Единственото основание за продължилото съществуване на IZAR е да изпълни задачите, свързани с дейностите по затваряне, особено по отношение на освобождаване на персонала. Веднъж

след като тези задачи бъдат изпълнени, IZAR ще бъде закрита. Тези дейности нямат икономически характер, който би оправдал прилагането на правилата за конкуренция от Договора. Впоследствие, възприемайки, че проучваните мерки са донесли полза на IZAR и са нарушили конкуренцията, Комисията стигна до заключение, че такова нарушение е престанало веднага щом IZAR е прекратило търговската си дейност и щом корабостроителниците са били затворени. При тези обстоятелства решение на Комисията, което да класифицира въпросните мерки като помощ и което да определя тяхната съвместимост, не би имало практически ефект.

- (21) Следователно започналата официална процедура за разследване съгласно член 88, параграф 2 от Договора за ЕО не преследва полезна цел.

VI. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

- (22) Въз основа на горното Комисията е на мнение, че Repsol не може да се счита като бенефициер на спорната помощ и че процедурата срещу корабостроителниците на IZAR не преследва полезна цел.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Официалната процедура за разследване съгласно член 88, параграф 2 от Договора се прекратява

Член 2

Адресат на настоящото решение е Испания.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2007 година.

За Комисията:

Neelie KROES

Член на Комисията

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 25 септември 2007 година****относно Случай на държавна помощ С 32/2006 (ex N 179/2006), приложена от Полша за Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA**

(нотифицирано под номер C(2007) 4310)

(Само текстът на полски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

(2008/142/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 88, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за създаване на Европейско икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като призова заинтересованите страни да представят своите мнения ⁽¹⁾ съгласно цитираните по-горе разпоредби, и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

I. ПРОЦЕДУРА

- (1) На 17 март 2006 г. Полша уведоми за помощ за реструктуриране за Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA (наричано по-долу „НСМ“). Уведомлението бе в резултат от решение на Комисията да не повдига възражения относно помощ за оздравяване за НСМ под формата на гаранция за заем в размер на 11,8 млн. PLN (3,12 млн. EUR ⁽²⁾).
- (2) На 19 юли 2006 г. Комисията реши да започне процедура по член 88, параграф 2, от Договора за ЕО по отношение на помощта, за която е получено уведомление, поради съмнения за нейната съвместимост с общия пазар. Решението на Комисията да започне процедура бе публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 30 август 2006 г. ⁽³⁾. Комисията покани заинтересованите страни да представят мнения по мерките. Не бяха получени мнения от трети страни.
- (3) На 18 септември 2006 г. Полша представи частичен отговор относно откриването на процедура. С писмо от 23 май 2007 г. Полша уведоми Комисията, че оттегля уведомлението.

⁽¹⁾ ОВ С 207, 30.8.2006 г., стр. 5.

⁽²⁾ Всички суми, предоставени от полското правителство в полски злоти (PLN) са конвертирани в евро (EUR) според обменния курс за 22 юни 2007 г., при който 1 EUR = 3,7865 PLN.

⁽³⁾ Виж бележка под линия 1.

II. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА ПОМОЩТА**1. Бенефициер на помощта**

- (4) НСМ е държавно дружество, създадено през 1966 г. То действа на пазара за производство и металургична обработка на несъдържащи желязо метали (производство на цинк и олово). През 2004 г. дружеството има 51 % пазарен дял на полския пазар за рафиниран цинк и 3 % дял на европейския пазар. В него работят 1 100 служители и се намира в регион, който е допустим за подпомагане по член 87, параграф 3, точка а) от Договора за ЕО.

2. Мерки за помощта

- (5) Полските органи уведомиха Комисията, че Agencja Rozwoju Przemysłu SA (Industrial Development Agency SA, наричана по-долу „ARP“) възнамерява да предостави заем за период от пет години сумата от 21,8 млн. PLN (5,76 млн. EUR). Нейното възстановяване е било планирано да започне една година след даването на заема, въз основа на променлив лихвен процент, равняващ се на референтния лихвен процент на Комисията. Сумата от 10 млн. PLN (2,64 млн. EUR) е била предназначена за инвестиции, свързани с технологичното реструктуриране. Останалите 11,8 млн. PLN (3,11 млн. EUR) са били предназначени за финансиране на възстановяването на помощта за оздравяване на предприятието, т.е. кредита, за който ARP е предоставил гаранция.
- (6) Полша също информира Комисията за компромисно споразумение, което предстои да бъде подписано с кредиторите и би позволило на дружеството да възвърне платежоспособността си. За тази цел кредиторите, чиито вземания от НСМ са в размер на 65,3 млн. EUR (15,9 млн. EUR), бяха разделени в зависимост от размера на дължимите суми и притежаваните от тях ценни книжа. Компромисното споразумение основно предвижда разсрочване на частния и публичен дълг в течение на няколко години. За тази цел в зависимост от притежаваните ценни книжа бяха формирани различни групи. В зависимост от групата дългът се разсрочва за определен период от време.

3. Мотиви за започване на процедурата

- (7) Заемът бе обявен от полските органи като държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора за ЕО.

(8) Комисията реши да открие процедура по член 88, параграф 2 от Договора за ЕО, поради съмнения, че са изпълнени всички прилагани по това време условия за одобряване на помощта за реструктуриране, изложени в Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение⁽⁴⁾ (наричани по-нататък „Насоките“), и по-конкретно, че:

- а) планът за реструктуриране би довел до възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на бенефициера, тъй като въпросното реструктуриране е преди всичко финансово, и се основава предимно на компромисно споразумение, което не е било подписано към датата на започване на процедурата. Още повече, проблемът за силната зависимост на финансовите резултати на дружеството от измененията в обменния курс не е бил достатъчно обсъден;
- б) собственият принос на бенефициера за покриване на разходите по реструктуриране е бил значителен;
- в) мерките за компенсации са били достатъчни, тъй като са се състояли в намаляване на производствения капацитет едва с 0,7 %.

(9) Допълнително Комисията изрази съмнения дали компромисното споразумение е включвало елементи на държавна помощ.

III. МНЕНИЕ НА ПОЛША

(10) Полските органи информираха Комисията, че НСМ след откриването успешно е сключило компромисно споразумение.

(11) Още повече, полските органи информираха Комисията, че дружеството междуременно носи печалба (през първото полугодие на 2006 г. чистата му печалба е 10,3 млн. PLN (почти 2,72 EUR)); ликвидността му бе подобрена; и то е в състояние да получи финансиране от пазара. По този начин, тъй като ползата от гарантирания заем вече не е била преимущество за дружеството, Полша оттегли уведомлението за мярката, упомената в съображение 6). Още повече, след възстановяването на кредита, за който е била предвидена държавната помощ като помощ за оздравяване, гаранцията за предоставения кредит за помощ за оздравяване става безпредметна.

IV. ОЦЕНКА

(12) Съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г., който излага подробни

правила за прилагането на член 93 от Договора⁽⁵⁾, държавите-членки могат да оттеглят своевременно уведомлението след откриване на официална процедура за разследване преди Комисията да вземе решение относно помощта. В този случай Комисията следва да закрие тази процедура с решение без да извърши оценка.

(13) Полша оттегли уведомлението за мярка за държавна помощ, описана в съображение 6). Въпреки това, за да може да прекрати процедурата по член 88, параграф 1 от Договора за ЕО, Комисията трябва да оцени дали компромисното споразумение, упоменато в съображение 6) не включва елементи на държавна помощ.

(14) Комисията действително може да заключи, че компромисното споразумение не представлява държавна помощ, тъй като то изпълнява изискванията на проверката за частния кредитор, понеже се състои в разсрочване на дълга, което е по-благоприятно за кредиторите в сравнение с ликвидацията. Това е установен случай в практиката на Съда, когато публичен кредитор преценява баланса между присъщото преимущество от получаване на предоставената сума по схема за реструктуриране и сумата, която би могъл да получи за възстановяване чрез ликвидация на предприятието; преимущество няма и по този начин не съществува държавна помощ, когато при реструктуриране биха били спечелени по-големи приходи, отколкото при ликвидацията⁽⁶⁾. Полша представи проучване, което показва, че дори да се предположи, че разсрочването ще доведе до загуба на средства, ако тази загуба се изчисли в нетна стойност към сегашна дата, то тя пак би била по-благоприятна за положението на публичните кредитори от ликвидацията. Вследствие от компромисното споразумение, кредиторите ще могат да възстановят средно 75,7 % от вземанията си и по-малко привилегированите ще получат 72,9 %, което пак надвишава потенциалните приходи от ликвидацията, предварително оценени в проучването на 64,8 %. Още повече, Комисията не вижда сигнали за по-неблагоприятно третиране на публичните кредитори спрямо частните, тъй като кредитори от един и същ мащаб са третирани по сходен начин.

(15) Уведомяването на плана за реструктуриране означаваше, че помощта за оздравяване на предприятието можеше да продължи над 6 месеца. Въпреки това Полша по-късно оттегли това уведомление. Точка 26 от Насоките посочва ясно, че уведомяването на схема за реструктуриране е задължително условие за удължаването на помощта за оздравяване. Следователно ако схемата за реструктуриране, за която е уведомено, впоследствие бъде оттеглена, удължаването на допълнителния срок за помощта за оздравяване трябва да бъде спряно⁽⁷⁾. Това условие в случая е спазено, тъй като кредитът, който бе осигуряван от държавната гаранция, бе възстановен.

⁽⁵⁾ ОВ L 83 от 27.3.1999 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ Вж. Дело С-342/96 *Испания с/у Комисията*, параграф 46; Дело С-256/97 *DMT*, параграф 24; Дело Т-152/99 *Hamsa*, параграф 168.

⁽⁷⁾ С (2007) 1405 окончателен, може да бъде намерен на ел. адрес: http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/register/ii/by_case_nr_c2005_0030.html#32

⁽⁴⁾ ОВ С 244, 1.10.2004 г., стр. 2.

V. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Член 2

- (16) Комисията решава да приключи официалната процедура по разследване по член 88, параграф 2 от Договора за ЕО по отношение на мерките за държавна помощ, за които е уведомено, отбелязвайки, че Полша е оттеглила уведомлението и не е отпуснала каквато и да е неправомерна държавна помощ,

Относно компромисното споразумение Комисията заключава, че то не представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора за ЕО.

Член 3

РЕШИ:

Адресат на настоящото решение е Република Полша.

Член 1

Мярката, която Полша е била планирала да приложи към НСМ под формата на заем в размер на 21,8 млн. PLN (около 5,76 млн. EUR), е била оттеглена след като Комисията откри официална процедура по разследване. С оглед на тази мярка, официалната процедура за разследване губи основание.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2007 година.

За Комисията

Neelie KROES

Член на Комисията

ПОПРАВКИ**Поправка на Съвместно действие 2008/124/ОВППС на Съвета от 4 февруари 2008 г. относно мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона в Косово, EULEX KOSOVO**

(Официален вестник на Европейския съюз L 42 от 16 февруари 2008 г.)

На страница 94, член 5 параграф 2

вместо: „2. По време на преходния период ръководителят на мисията може да възложи на ЕУПТ Косово да предприеме необходимите дейности с цел мисията EULEX KOSOVO да бъде напълно оперативна в деня на предаването на управлението.“

да се чете: „2. По време на преходния период ръководителят на мисията може да възложи на ЕУПТ Косово да предприеме необходимите дейности с цел EULEX KOSOVO да бъде напълно оперативна в деня на предаването на управлението.“
